

การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
(OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2555

การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
(OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2555

**NEED ASSESSMENT FOR QUALITY MANAGEMENT IN OTOP'S PRODUCTIONS
OF COMMUNITY ENTERPRISE IN PHETCHABURI PROVINCE**

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

**A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Bachelor of Business Administration Program in General Business Management**

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2012

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้จุลนิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้า
หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี” เสนอโดยนางสาว
กฤติดา ฟองจันทร์ และนางสาววิรสุดา ส้อมเวียง มีคุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ในรายวิชาจุลนิพนธ์ ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะ
วิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง
ผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี” ได้ผ่านการนำเสนอในเวทีการ
ประชุมและเสนอผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ระดับปริญญาตรี ระดับชาติ “วิจัยก้าวใหม่ เพื่อธุรกิจไทย
ยั่งยืน” ครั้งที่ 2 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

.....
(อาจารย์ธีระวัฒน์ จันทิก)
อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ เดือน พ.ศ.

.....
ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

(อาจารย์นพคุณ โตวิชัยกุล)
รักษาราชการแทน

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่ เดือน พ.ศ.

12520005, 12520141 : สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ : การจัดการคุณภาพ / สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ / วิสาหกิจชุมชน

กฤติดา ฟองจันทร์ และวีรวิศดา ล้อมเวียง : การประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี. อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ธีระวัฒน์ จันทิก. 90 หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่จะนำไปสู่จัดทำแบบแผนการจัดการคุณภาพวิสาหกิจชุมชนภายใต้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 110 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่ t-test, ANOVA, Chi-Square สำหรับการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกือบทั้งหมดทำการผลิตสินค้าประเภทอาหารและประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุอยู่ระหว่าง 51 - 60 ปี ศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา และมีสถานภาพสมรส ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่มีความต้องการจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยเห็นว่าควรมีกระบวนการส่งเสริมสุขภาวะของบุคลากรให้มีความสุขแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และด้านผลผลิต เห็นว่าควรมีการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า ในขณะที่ด้านผลลัพธ์เห็นว่าควรให้ความสำคัญกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อเกื้อหนุนระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์หรือต่อยอดโดยใช้ฐานภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น โดยที่ด้านบริบท ด้านกระบวนการ และด้านการส่งมอบสินค้า มีความสำคัญในระดับรองลงไป ที่ยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการจัดการคุณภาพในขณะนี้

คณะวิทยากรจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2555

ลายมือชื่อนักศึกษา 1.....2.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ธีระวัฒน์ จันทิก ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยให้คำปรึกษา แนวคิด คำแนะนำทางวิชาการ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ทำงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

และขอขอบคุณสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จนสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยประสงค์ให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการดำเนินงานให้มีคุณภาพและสามารถรับมือกับการแข่งขันได้มากขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น.....	11
แนวคิดโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์”.....	14
แนวคิดวิสาหกิจชุมชน.....	21
ทฤษฎีเชิงระบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam).....	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	36

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต, เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และสถานภาพ.....	39
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่มีต่อความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี.....	41
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในการ จัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีที่มีความสัมพันธ์ กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO).....	48
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพ ในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี.....	55
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผล.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	77
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้.....	77
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	78
รายการอ้างอิง.....	79
ภาคผนวก.....	82
แบบสอบถาม.....	83
ประวัติผู้วิจัย.....	89

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต.....	39
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	39
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	40
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	40
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	41
6	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ด้านบริบท.....	42
7	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ด้านปัจจัยนำเข้า.....	43
8	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ด้านกระบวนการ.....	44
9	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ด้านผลผลิต.....	45
10	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ด้านการส่งมอบสินค้า.....	46
11	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ด้านผลลัพธ์.....	47
12	การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับ ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO).....	48

13	การทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับ ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO).....	50
14	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพใน การผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตกับ ทฤษฎีเชิงระบบ(CIPODO).....	56

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากนโยบายการส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเอง และลดทอนการกระจายแรงงานเข้าสู่เมือง ด้วยการมุ่งสร้างงานให้ท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชนด้วยการส่งเสริมกิจกรรมการผลิตสินค้าขึ้นในชุมชน ภายใต้แนวคิดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มจากการผลิตสินค้าและบริการ เป็นการสร้างอาชีพที่ยั่งยืน ต่อมาได้มีการยกร่างกฎหมายเพื่อรองรับกับการดำเนินกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชนเมื่อ พ.ศ. 2548 โดยใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2548 เป็นต้นมา (ฉัตรชัย พวงขจร, ม.ป.ป.) วิสาหกิจชุมชนของไทย มีทั้งวิสาหกิจชุมชนแบบพื้นฐานและก้าวหน้า ซึ่งส่วนใหญ่ดำเนินกิจกรรมการผลิตสินค้า OTOP ต่อมารัฐบาลได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และมีส่วนในการกระตุ้นและส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนมากขึ้น โดยเริ่มเน้นการทำงานใน 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและยกระดับกระบวนการผลิตมาตรฐาน และคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ยุทธศาสตร์สนับสนุนและส่งเสริมด้านการตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงผู้บริโภคและกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นระบบ ยุทธศาสตร์สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เชื่อมต่อกัน การเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างเป็นระบบและยั่งยืน และยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ (สุมพร ลิมไทย, 2548: 18-24) เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค โดยเฉพาะในปี 2558 ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องรวมกันเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยการเปิดเสรีด้านสินค้า บริการและการลงทุน ดังนั้น แต่ละประเทศต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC รวมทั้งปกป้องผลประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองให้สามารถดำรงสถานะที่ได้ประโยชน์และไม่เสียเปรียบผู้ประกอบการประเทศสมาชิกอื่นๆ อีก 10 ประเทศ

อย่างไรก็ตาม การปรับตัวเพื่อเตรียมรับมือ AEC หรือการเปิดการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ ผู้ประกอบการของไทยได้เริ่มดำเนินการปรับกลยุทธ์การจัดการ รวมถึงได้เสนอข้อเรียกร้องให้มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น ตั้งกองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ และระบบขนส่ง

มวลชนขนาดใหญ่ สำหรับการปรับแนวทางการบริหารจัดการนั้น หลายฝ่ายต้องการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและมีความเป็นสากล มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยอำนวยความสะดวกการผลิต รวมถึงการได้รับเงินทุนสนับสนุนการดำเนินธุรกิจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของบริษัท ซูโอ เซ็น โท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขตภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือจากทางภาครัฐบาล ดังนี้ 1. ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีหน่วยงานราชการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างชัดเจน 2. ผลิตภัณฑ์ไม่มีความเป็นสากล ทั้งรูปแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ 3. ผลิตภัณฑ์ไม่มีความแตกต่างจากคู่แข่ง และขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต อีกทั้งผู้ผลิตไม่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยี 4. ผู้ผลิตต้องการเงินทุนสนับสนุนช่วยเหลือในการประกอบการ

ปัจจุบันวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้า OTOP มีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้มากขึ้น จากการได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐได้มีการให้ความรู้ คำแนะนำและงบประมาณสำหรับการพัฒนาเฉพาะด้าน ในเชิงลึก พร้อมทั้งยังมีการส่งเสริมในด้านกลยุทธ์และการตลาด

จากการศึกษาเบื้องต้นของคณะผู้วิจัยพบว่า ปัญหาของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้า OTOP ยังขาดความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ตลอดจนการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัฒน์ นิลคำ ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ร้านจำหน่ายสินค้า ศูนย์บริการทางหลวงเขาโพธิ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการดำเนินงานขององค์กร คือ มีพื้นที่จำกัดไม่เพียงพอต่อการรองรับจำนวนสินค้า บริการ และลูกค้า ทุนสำหรับการขยายการดำเนินงานขององค์กร โดยแนวทางการแก้ไขในการดำเนินงานวิสาหกิจ คือ หน่วยงานรัฐควรเปิดโอกาสและพื้นที่ให้กับองค์กรพร้อมกับส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนทุนในการดำเนินงาน พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน จัดหาเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน ควรมีการขยายพื้นที่หรือสาขาเพื่อการเติบโตของธุรกิจชุมชน

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสนใจประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 8 อำเภอ รวมมีสมาชิกวิสาหกิจชุมชนทั้งหมด 227 ราย ได้แก่ ชะอำ 20 ราย ท่าสาย 40 ราย บ้านลาด 31 ราย บ้านแหลม 38 ราย แก่งกระจาน 13 ราย เมืองเพชรบุรี 39 ราย เขาย้อย 36 ราย และหนองหญ้าปล้อง 10 ราย มีผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 601 รายการ ซึ่งแบ่งผลิตภัณฑ์ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทอาหาร 255 รายการ ประเภทเครื่องดื่ม 16 รายการ ประเภทผ้าและเครื่องแต่ง

กาย 21 รายการ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก 192 รายการ และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร 117 รายการ (ผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดเพชรบุรี, 2553) ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงแบบแผนการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ให้พร้อมต่อการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี สามารถนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อรับมือกับการแข่งขันได้มากขึ้น โดยเฉพาะการปรับตัวของวิสาหกิจชุมชนสู่ประชาอาเซียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
2. ประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
3. จัดทำแบบแผนการจัดการคุณภาพวิสาหกิจชุมชนภายใต้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพโดยทั่วไปของการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
2. ทำให้ทราบถึงความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
3. ได้ทราบถึงแบบแผนการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ให้พร้อมต่อการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ทางผู้วิจัยได้

เลือกศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทอาหาร ประเภทเครื่องดื่ม ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก และ ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยมุ่งศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี

2. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษานี้เลือกศึกษาเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายหรือบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 110 คน ประชากรมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้ ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 8 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2555 – มกราคม 2556

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

4.1.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตเพศอายุ ระดับการศึกษาและสถานภาพ

4.1.2 ปัจจัยในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน ด้านบริบท (Context) เป็นการศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาเป้าหมายของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ บริบทของสภาพแวดล้อม ทำเลที่ตั้ง เป็นต้น

4.1.3 ปัจจัยในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย (ณรงค์ นันทวรรณะ, 2536: 8)

4.1.3.1 คน (Man)

4.1.3.2 เงิน (Money)

4.1.3.3 วัสดุดิบ (Material)

4.1.3.4 อุปกรณ์ เครื่องมือ (Machine)

4.1.3.5 เทคนิควิธี (Method)

4.1.4 กระบวนการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน (Process) จำแนกเป็น 5 กระบวนการ ดังนี้ (พรณี ประเสริฐวงษ์ และวีรนาถ มานะกิจ, 2535: 4)

4.1.4.1 การวางแผน (Planning)

4.1.4.2 การจัดองค์กร (Organizing)

4.1.4.3 การรับคนเข้าทำงาน (Staffing)

4.1.4.4 การสั่งการ (Directing)

4.1.4.5 การควบคุม (Controlling)

4.1.5 ปัจจัยในการประเมินผลผลิต (Output) ประกอบด้วย (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2548)

4.1.5.1 การประเมินประสิทธิผล

4.1.5.2 การประเมินประสิทธิภาพ

4.1.5.3 ผลทางเศรษฐกิจ

4.1.5.4 ภาพลักษณ์

4.1.6 การประเมินปัจจัยการส่งมอบสินค้า (Delivery) ได้แก่ ความปลอดภัยในการส่งมอบ การส่งมอบสินค้าอย่างเป็นระบบ การตรงต่อเวลา การประเมินความพึงพอใจในการส่งมอบ

4.1.7 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการจัดการคุณภาพ (Outcome) ได้แก่ ผลการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน การจัดการระบบเงินทุน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า และบทบาทของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่อการพัฒนาวิชาชีพ

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยอาศัยกรอบแนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน โดยอาศัยทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO Evaluation Model) ที่พัฒนามาจากโมเดลของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) มีการประเมินองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการประเมินบริบท (Context)
2. ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input)
3. ด้านการประเมินกระบวนการ (Process)
4. ด้านการประเมินผลผลิต (Output)
5. ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า (Delivery)
6. ด้านการประเมินผลลัพธ์ (Outcome)

เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถแสดงกรอบแนวคิดได้ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. H_a : ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความต้องการในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่แตกต่างกัน

2. H_b : การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน โดยใช้ทฤษฎีเชิงระบบ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการประเมินบริบท (Context) ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านการประเมินกระบวนการ (Process) ด้านการประเมินผลผลิต (Output) ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านการประเมินผลลัพธ์ (Outcome) ส่งผลต่อความต้องการในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิสาหกิจชุมชน หมายถึง สมาชิกวิสาหกิจชุมชนที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายหรือบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในจังหวัดเพชรบุรี

2. สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ของแต่ละตำบลที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว มีความต่างจากผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นในการศึกษา งานวิจัยนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

3. การจัดการคุณภาพ หมายถึง การจัดการทุนและทรัพยากรต่างๆ อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ ในการศึกษางานวิจัยนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกใช้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ซึ่งประกอบด้วย ด้านการประเมินบริบท (Context) ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านการประเมินกระบวนการ (Process) ด้านการประเมินผลผลิต (Output) ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านการประเมินผลลัพธ์ (Outcome)

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การพัฒนาความรู้ในการที่จะสร้างสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้มีโอกาสนในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อผลิตสินค้าขายภายในประเทศ และส่งออกต่างประเทศในขณะเดียวกัน

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี” ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.3 แนวคิดโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์”
- 2.4 แนวคิดวิสาหกิจชุมชน
- 2.5 ทฤษฎีเชิงระบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam)
- 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ความหมายของการประเมินโครงการ และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

นักวิชาการได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการไว้หลายแนวคิดดังนี้

วัน เดชพิชัย (2535: 8) ได้กล่าวถึงการประเมินไว้ว่า การประเมิน หมายถึง กระบวนการรวบรวม วิเคราะห์ แปลผล และการใช้ข้อมูลตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่

สมคิด พรหมจ้อย (2544: 84) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงโครงการ และสารสนเทศในการตัดสินใจสัมฤทธิ์ผลของโครงการ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 117) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงโครงการและสารสนเทศในการตัดสินใจสัมฤทธิ์

ของโครงการ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญของการบริหารงานเชิงระบบ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เมื่อดำเนินงานโครงการสิ้นสุดแล้วต้องมีการประเมินโครงการ

เยวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2548: 93) กล่าวว่า การประเมิน คือ การหาแนวทางตัดสินใจ การค้นหาสิ่งที่โครงการได้ดำเนินการไปแล้ว สิ่งใดที่ควรดำเนินการต่อไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และศึกษาว่า ระหว่างดำเนินการนั้นมีปัญหาใดบ้างที่ควรปรับปรุงเพื่อบรรลุเป้าหมายของโครงการ

พิสนุ ฟองศรี (2550: 4) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยนำเอาสารสนเทศหรือผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากความหมายของการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินโครงการเป็นผลจากการวัดผลที่เกิดขึ้นจากผลของการปฏิบัติงานจริง เพื่อเอาผลนั้นไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ อันจะทำให้ทราบว่า การปฏิบัติงานตามแผนหรือโครงการ บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

สำหรับโครงการมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดและความหมายของโครงการไว้ดังนี้ วัน เดชพิชัย (2535: 8) ได้ให้ความหมายว่า โครงการหมายถึง ระบบกิจกรรมหรือระบบของการดำเนินงานที่มีการวางแผน และกำหนดจุดประสงค์ไว้อย่างแน่นอนแล้ว

สุพัตร์ พิบูลย์ และกานดา นาคะเวช (2545: 117) ได้ให้ความหมายว่า โครงการเป็นกลุ่มกิจกรรมที่เห็นว่าเป็นทางเลือกในการยกระดับคุณภาพงานที่ได้รับการคัดสรรแล้วว่าเหมาะสม และน่าจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการยกระดับคุณภาพปกติ โดยมีจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย การดำเนินงานอย่างชัดเจน มีช่วงเวลาสำหรับการดำเนินงานอย่างแน่นอน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 270) ได้อธิบายความหมายของโครงการไว้ว่า โครงการ (Project) หมายถึง แผน หรือเค้าโครงการงานตามที่กำหนดไว้

สุวิมล ติรกานันท์ (2548: 16) ได้กล่าวว่า โครงการเป็นแผนย่อยที่เป็นแผนปฏิบัติการ และถูกจัดทำขึ้นในลักษณะเป็นรูปธรรมมีความชัดเจนในระดับที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้

พิสนุ ฟองศรี (2549: 156) ได้สรุปไว้ว่า โครงการไม่ใช่งานประจำตามปกติที่มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่กำหนดไว้ตลอด แต่โครงการจะช่วยเสริมงานปกติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้

จากความหมายของโครงการที่นักวิชาการได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า โครงการ หมายถึง แผนงานที่กำหนด วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินการ หรือกิจกรรมปฏิบัติ ระยะเวลาดำเนินงาน และมีทรัพยากรบริหารอย่างชัดเจนเพียงพอ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน

นักวิชาการและนักบริหารได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการไว้หลากหลายซึ่งผู้ประเมินได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดตามลำดับดังนี้

(สุวิมล ว่องวานิช, 2538: 52-56, อ้างจาก Stufflebeam, 1971) ได้กล่าวไว้ว่า “การประเมินเป็นการระบุปัญหาการจัดการและเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือก ตลอดจนวิธีดำเนินงานที่เหมาะสม” แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินจึงได้รับการพัฒนาเรื่อยมา นิยามของการประเมินเริ่มเปลี่ยนจากการประเมินที่เน้นผลผลิตอย่างเดียวมาเป็นการประเมินกระบวนการด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยให้การตัดสินใจคุณค่าของโครงการและข้อมูลที่ช่วยให้การปรับปรุงโครงการถูกต้อง

นอกจากนั้น สุวิมล ว่องวานิช (2538: 58-60) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ การประเมินเพื่อตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่มีประเมิน (Judgmental Evaluation) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน อีกกลุ่มหนึ่งคือการประเมินเพื่อหาสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Decision – Based Evaluation) ดำเนินการต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์สำคัญยิ่งของการประเมินที่ช่วยให้การตัดสินใจเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล

ลักษณะความต้องการสารสนเทศในการตัดสินใจจะเป็นตัวกำหนดบทบาทของการประเมินซึ่งสามารถจำแนกเป็นบทบาทที่สำคัญได้ 2 บทบาท คือการประเมินความก้าวหน้า ซึ่งมีบทบาทที่สำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยปรับปรุงกลไกในการดำเนินงานและพัฒนาการปฏิบัติงานในระหว่างการทำงานตามโครงการและการประเมินผลสรุปความ (Summative Evaluation) เป็นการสรุปในเชิงสาเหตุ ถึงคุณค่าของโครงการหลังจากที่โครงการได้เสร็จสิ้นลงแล้ว จึงมีบทบาทในการให้ข้อสรุป (Conclusion - Oriented) ซึ่งเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการ

เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์ (2545: 201-202) ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ต่อการตีค่าของเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ

พิสนุ พงศ์ศรี (2549: 8) การประเมินมีแนวคิดพื้นฐานมาจากระบบเสรีประชาธิปไตยที่ว่า การดำเนินงานทุกอย่างสามารถตรวจสอบและปรับปรุงได้ เพื่อเป็นการสร้างสรรค์และพัฒนาที่

สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย ซึ่งในปัจจุบันการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลต้องมีความรับผิดชอบ โปร่งใส พร้อมให้ตรวจสอบได้โดยอาศัยการประเมินเป็นกลไกสำคัญ

การประเมินมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจคุณค่าของวิธีการและการบรรลุถึงความสำเร็จของการดำเนินงานได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนางานช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นประโยชน์ที่สำคัญยิ่งของการประเมิน อันจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การประเมินการดำเนินงานทุกอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นความสำเร็จของการดำเนินงานว่ามีความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อนำข้อมูลจากการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหรือแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขงานที่รับผิดชอบให้เกิดผลดีต่อไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

การพัฒนาเทคนิค ที่เรียกว่า การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs assessment) มาช่วยในการสำรวจและศึกษาปัญหาที่ต้องการการแก้ไข นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ และเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจเลือกหนทางการแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับ โครงการ (สุวิมล ว่องวานิช, 2542: 18) แนวคิดของการประเมินความต้องการจำเป็นได้เริ่มต้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1960 โดยโครงการต่างๆ เหล่านั้นมักถูกเรียกร้องให้มีการระบุนิยามและประเมินความต้องการของโครงการไว้ในเป้าหมายด้วย ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพของการวางแผน โครงการ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นเกณฑ์พื้นฐานสำหรับการพิจารณาอนุมัติเพื่อให้การสนับสนุนโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการต่างๆ ทางการศึกษาเช่น โครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวิชาการ โครงการพัฒนาจิตใจและอารมณ์ของเด็กนักเรียน และโครงการฝึกอบรมทางอาชีวศึกษา เป็นต้น โครงการทั้งหลายเหล่านี้ต่างก็ได้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ และเพื่อใช้ประโยชน์จากผลการประเมินให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภาค และระดับชาติ (เขวาคี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2548: 65)

การวางแผนโครงการโดยมิได้คำนึงถึงความต้องการจำเป็นในระดับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่างๆ และหาแนวทางปรับความต้องการจำเป็น ย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและปัญหาอื่นๆ ตามมาอย่างไม่สิ้นสุด โดยเฉพาะโครงการทางด้านบริการสังคม การละเลยต่อความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย อาจเป็นเหตุให้โครงการนั้นขาดความร่วมมือและไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือให้บริการ ไม่ตรงกับความต้องการจำเป็นหรือไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ ทำให้เกิดความ

ล่าช้าหรือสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์ การประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผน โครงการ อันส่งผลไปถึงการวางแผนการประเมินได้ล่วงหน้า ปัจจุบันเทคนิคดังกล่าวได้รับความสนใจมากเพราะสามารถช่วยระบุปัญหาที่เป็นปัญหาอย่างแท้จริง ทำให้เกิดการแก้ปัญหาได้ตรงจุดเป็นไปตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับโครงการ (สุวิมล ว่องวานิช, 2542: 35)

2.2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

สารานุกรมการศึกษานานาชาติ (The International Encyclopedia of Education) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น ไว้ว่า เป็นการเก็บรวบรวมสารสนเทศและกระบวนการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เป็นการระบุความต้องการจำเป็นสำหรับบุคคล กลุ่มสถาบัน ชุมชน หรือสังคม (Bourque, 1994: 4056)

การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นแบบแผนเป็นทางการเพื่อให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นและเลือกความต้องการจำเป็น มาวางแผนเพื่อดำเนินการ โดยมีนักวิชาการได้ให้นิยามไว้ ดังนี้

ซัวเรส (Suarez, 1990: 29-31) นิยามความต้องการจำเป็นที่ใช้กันมี 3 ประเภท ประเภทแรก คือ การนิยามในรูปของความแตกต่าง ซึ่งมีปัญหาอยู่ที่ว่าจะกำหนดระดับของสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด ตั้งแต่ระดับอุดมคติ ระดับปกติวิสัย ระดับที่พอใจ ระดับที่คาดหวัง และระดับที่คิดว่าควรจะเป็น ประเภทที่สอง คือ นิยามในรูปของความต้องการ หรือความชอบ แม้จะมีผู้คัดค้านนิยามนี้มาก แต่ก็มีใช้กันมาก ประเภทที่สาม คือ นิยามในรูปของความขาดแคลน ซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะตกอยู่ในภาวะอันตราย นิยามนี้ไม่ค่อยมีการนำไปใช้ เนื่องจากเป็นการยากที่จะกำหนดว่าระดับใด ถือว่าเป็นระดับขั้นต่ำที่หากไม่ได้รับการตอบสนองจะตกอยู่ในสถานะที่ไม่น่าพอใจ

คูฟแมนและอิงลิช (สุวิมล ว่องวานิช, 2548: 36, อ้างจาก Kaufman & English, 1981) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น ไว้หลายนัย คือ (1) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการหาความต้องการที่เป็นผลสุดท้ายหรือผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่ได้ (2) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการสังเกต ทดลองเพื่อต้องการหาผลผลิตมาเทียบกับเกณฑ์แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการ (3) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึงกระบวนการในการหาค่าความเที่ยงของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และ (4) การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่ใช้เป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผลที่ได้กับผลที่ต้องการแล้วนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนนำไปปฏิบัติ

สุวิมล ว่องวาณิช (2542: 118) กล่าวถึงนิยามของความต้องกรจำเป็นว่าสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (1) การนิยามความต้องกรจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่เป็นอย่างอยู่จริง การให้นิยามในแนวนี้สะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เรียกว่าเป็นการนิยามตาม “โมเดลความแตกต่าง” (2) การนิยามความต้องกรจำเป็นว่าเป็นสิ่งซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสถานะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นแล้วว่ามีความจำเป็นและเป็นประโยชน์ ซึ่งจะต้องเสริมให้กับส่วนที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ขึ้น นั่นคือ หากพบว่าการองค์กรใดประสบกับสถานะที่ไม่พึงประสงค์ในเรื่องใด องค์กรนั้นก็มีความต้องกรจำเป็นที่ต้องได้รับการตอบสนองในเรื่องนั้น ความต้องกรจำเป็นโดยนิยามนี้จึงเป็นตัวสะท้อนถึงการแก้ไขปัญหานั้น

ในขณะที่ ศิริชัย กาญจนวาที และคณะ (2541: 25) กล่าวว่า การประเมินความต้องกรจำเป็นมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ คือ (1) เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการวางแผน ซึ่งจะส่งผลในการจำแนกเป้าหมาย การตัดสินใจถึงขอบเขตของเป้าหมายว่าจะทำได้แค่ไหน (2) เพื่อเป็นการตรวจวิเคราะห์หรือการจำแนกแยกแยะปัญหาหรือหาจุดอ่อนของสิ่งที่ศึกษาอันจะทำให้การวางแผนเป็นไปอย่างเหมาะสม (3) เพื่อใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับการประเมินหลายๆ รูปแบบ และ (4) เพื่อนำไปใช้กับการรับรองสถาบันการศึกษา เช่น การประเมินผลผลิตในเรื่องของนักศึกษา ผลการประเมินชนิดนี้นำไปจำแนกความพยายามทางการศึกษาของโรงเรียนหรือระบบโรงเรียนว่าเกิดประสิทธิภาพหรือไม่

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องกรจำเป็น เป็นกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นจริง ส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์จากนั้นจะมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้น แล้วเลือกความต้องกรจำเป็นมาแก้ไข

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

2.2.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องกรจำเป็น

การวางแผนการทำงานใดก็ตาม จำเป็นต้องเริ่มที่การประเมินบริบท เพื่อให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่และทราบถึงความต้องกรว่าจำเป็นต้องได้รับการสนองตอบด้านใด ด้วยเหตุนี้การวิจัยการประเมินความต้องกรจำเป็นจึงมีบทบาทสำคัญต่อการวางแผนงานและการพัฒนา โดยเริ่มจากการกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง ดังนั้นกิจกรรมหลักของการวางแผนและการพัฒนาจึงประกอบด้วยสองส่วน คือ 1) กิจกรรมการวิจัยประเมินความต้องกรจำเป็น 2) กิจกรรมการบริหารจัดการ ทั้งสองกิจกรรมมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ กิจกรรมส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็น และกำหนดวิธีการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง

หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้สามารถบรรลุสู่เป้าหมาย กิจกรรมส่วนที่สอง เป็นการบริหารจัดการ ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงาน การนำแผนสู่การปฏิบัติ และการประเมินผล (สวิมล ว่องวานิช, 2548: 26-27, อ้างจาก Klimes, 1977.)

2.3 แนวคิดโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์”

โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งที่มีเอกลักษณ์ มาสร้างเป็นจุดขายของตนเอง

โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” มีแม่แบบจากประเทศญี่ปุ่นในชื่อ โครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ เริ่มที่จังหวัด Oita ประเทศญี่ปุ่น เมื่อ พ.ศ. 2522 โดยการริเริ่มของ Mr. Morihiko Hiramatsu ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่พบว่าท้องถิ่นของท่านกำลังขาดแคลนประชากรวัยหนุ่มสาว มีปัญหาสาธารณสุขโลกไม่เพียงพอและไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลกลาง เพื่อป้องกันคนหนุ่มสาวละทิ้งถิ่นฐานไปหางานทำที่อื่น Mr. Hiramatsu จึงคิดโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้คนรักถิ่นจัดทำแผนชักจูงอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้และเทคโนโลยีระดับสูงเข้ามาช่วยปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โครงการนี้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนาคน เพราะถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อผลสำเร็จของโครงการ มีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกรอบรมให้คนสามารถพัฒนาตนเอง นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นและใช้ชีวิตผูกพันกับท้องถิ่น เน้นภาคปฏิบัติ ปัจจุบันจังหวัด Oita มีผลิตภัณฑ์ประมาณ 320 ชนิด มูลค่า 50,000 ล้านบาท

นโยบายการบริหารของผู้ว่าราชการจังหวัด Oita ได้ปรับเปลี่ยนสังคมจาก GNP มาเป็น GNS (Gross National Satisfaction Society) ประชาชนมีรายได้สูงพอๆ กับรายได้ประชาชนของสหรัฐอเมริกา เน้นทางด้านวัฒนธรรมโดยจัดนิทรรศการทางภาคเอเชีย ชักชวนให้คนมาท่องเที่ยวและมีประชาชนมาเที่ยว 50 ล้านคนต่อปี และเน้นสิ่งแวดล้อม ซึ่งจังหวัด Oita เป็นจังหวัดที่ได้ ISO 14001 จะพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ต่อเนื่องโดยจะพัฒนาให้เป็นพื้นที่สีเขียว ประมาณ 70-80 % เพื่อจะให้ป่าดูดซับคาร์บอนมอนนอกไซด์เป็นการป้องกันไม่ให้สิ่งแวดล้อมเสียไป นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมโยงเครือข่ายสีเขียวในภูมิภาคเอเชียอีกด้วย

ปัจจุบันแนวคิดนี้ขยายตัวไปนานาประเทศ ทั้งในยุโรป เอเชีย แอฟริกา และสหรัฐอเมริกา การที่รัฐบาลไทยนำแนวคิดนี้มาเป็นนโยบายเร่งด่วน จึงไม่เพียงแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาชนบทเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างพัฒนาการทางความรู้ ความคิด การรู้จักการเรียนรู้ร่วมกัน

เกิดความรักความผูกพันระหว่างกันและรักท้องถิ่น อันเป็นแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของเศรษฐกิจสังคมและการเมือง

สำหรับประเทศไทย โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นแนวคิดที่เน้นกระบวนการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์แต่ละหมู่บ้านหรือตำบลที่จัดทำขึ้น โดยมีกิจกรรมทางการตลาด การผลิต การบริหารจัดการ การเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีคุณลักษณะของท้องถิ่น และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อขยายขอบเขตตลาดไปสู่ตลาดโลก โดยท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งตนเอง (Self-reliance) เป็นหลัก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอุทิศแรงกาย ความคิดสร้างสรรค์ ปรรอณาที่จะใช้ทรัพยากรที่พบในท้องถิ่น ด้วยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและจุดขาย สอดคล้องกับวัฒนธรรม พร้อมทั้งกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เป็นการสร้างอาชีพ สร้างความเจริญให้แก่ชุมชน นำไปสู่การมีรายได้ที่มั่นคงและต่อเนื่อง สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีความกินดีอยู่ดี และเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ยังเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นไปสู่เมืองใหญ่

“หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” จึงเป็นแนวทางประการหนึ่งที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

หลักการพื้นฐาน 3 ประการ ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีดังนี้

1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global) ผลิตสินค้าและบริการที่ใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2) พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self-Reliance-Creativity) ทำความฝันให้เป็นจริงด้วยกระบวนการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยสร้างกิจกรรมที่อาศัยศักยภาพของท้องถิ่น

3) การสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) พุ่มพักประชาชนให้ใช้ชีวิตด้วยความทำทนายและจิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรค์

ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียวแต่เป็นกระบวนการทางคิดรวมถึง การบริการ การดูแลการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาภูมิปัญญาไทย การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น จุดขายที่รู้จักกันแพร่ไปทั่วประเทศ และทั่วโลก

วัตถุประสงค์ของโครงการ

จากนโยบายของรัฐบาล ที่แถลงต่อรัฐสภา และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า ด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 การดำเนินงานตาม โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างงาน สร้างรายได้ แก่ชุมชน
2. สร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ให้สามารถคิดเอง ทำเอง ในการพัฒนาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
5. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดย สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในท้องถิ่น

เป้าหมายของโครงการ

1. สร้างรายได้ให้ประชาชนในชุมชน และท้องถิ่นที่เข้าร่วม โครงการ มีรายได้พัน เกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท / คน / ปี) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
2. เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2549 สามารถสร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชนจนสามารถพึ่งตนเอง ได้ร้อยละ 60 ของชุมชน (ตำบล/เทศบาล) ที่เข้าร่วมโครงการทั่วประเทศ

หลักเกณฑ์มาตรฐานการคัดเลือกผลิตภัณฑ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ได้กำหนด หลักเกณฑ์มาตรฐานการคัดเลือกผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มสินค้าและกลุ่มศิลปวัฒนธรรม สถานที่และบริการ ซึ่ง กอ.นคผ. ได้มีมติเห็นชอบ แล้ว ดังนี้

1. เกณฑ์เบื้องต้น เป็นเกณฑ์ที่สินค้าทุกประเภทที่นำมาพิจารณาจะต้องผ่านก่อน ซึ่ง จะต้องเป็นสินค้าที่ไม่มีลักษณะข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
 - 1.1 วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ 100%
 - 1.2 วัตถุดิบนำมาผลิตเป็นของพิศกฏหมายหรือเลียงภาษี
 - 1.3 เป็นสินค้าที่เลียนแบบหรือละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
 - 1.4 เป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
2. กลุ่มสินค้า มีเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการคัดเลือกสินค้าที่มีศักยภาพหรือมีความพร้อมที่ จะขึ้นบัญชีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เกณฑ์ที่นำมาพิจารณาแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

2.1 ด้านตัวสินค้า ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยที่ใช้ในการผลิตแบ่งเป็น

2.1.1.1 สัดส่วนการใช้วัตถุดิบในการผลิต หมายถึง ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาจากพื้นที่ในจังหวัดนั้นๆ ต่อปริมาณวัตถุดิบทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต (อาจคิดในแง่ของวัตถุดิบหรือปริมาณก็ได้)

2.1.1.2 ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถในการผลิต ที่สืบสานมาจากบรรพบุรุษในพื้นที่นั้นๆ หรือในจังหวัดนั้น

2.1.2 การผลิต แบ่งเป็น

2.1.2.1 การพัฒนาแบบสินค้า หมายถึง แบบของสินค้าที่ชุมชนผลิตอยู่ในปัจจุบันว่ามีความแตกต่างไปจากสินค้าดั้งเดิมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2.1.2.2 คุณภาพสินค้า หมายถึง สินค้าที่มีคุณภาพสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ แบ่งการพิจารณาเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสินค้าที่ต้องได้รับการรับรองคุณภาพจากคณะกรรมการอาหารและยา และส่วนที่เป็นสินค้าทั่วไป

2.1.2.3 กระบวนการผลิตต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง กรรมวิธี กระบวนการผลิตที่ชุมชนใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการนั้น มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพียงใด ชุมชนมีส่วนร่วมหรือมีระบบเข้าไปจัดการแก้ไขผลกระทบของสิ่งแวดล้อมนั้นๆ อย่างไร

2.1.3 การตลาด แบ่งเป็น

2.1.3.1 แหล่งจำหน่ายสินค้า หมายถึง ตลาดที่นำสินค้าของชุมชนไปจำหน่าย อันประกอบด้วยตลาดต่างประเทศ ตลาดภายในประเทศ ในระดับต่างๆ ได้แก่ ตลาดต่างจังหวัด ตลาดภายในจังหวัดที่ผลิต และตลาดภายในอำเภอที่ผลิต

2.1.3.2 จำนวนแหล่งจำหน่ายของชุมชน หมายถึง จำนวนร้านค้า แหล่งจำหน่าย ผู้รับซื้อสินค้าที่นำสินค้าของชุมชนไปจำหน่าย

2.1.3.3 การเพิ่มขึ้นของยอดจำหน่ายเทียบกับปีที่แล้ว หมายถึง ปริมาณการจำหน่ายสินค้าในรอบ 12 เดือนนี้ เทียบกับปริมาณการจำหน่ายในรอบ 12 เดือนที่แล้ว

2.1.3.4 ความต่อเนื่องของตลาด หมายถึง มีตลาดรองรับที่แน่นอน มีการตั้งซื้อสั่งจ้างผลิตหรือจำหน่ายอย่างต่อเนื่องเพียงใด

2.1.3.5 รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ หมายถึง บรรจุภัณฑ์ ฉลาก ที่ชุมชนใช้ในการบรรจุสินค้าเพื่อให้ผู้บริโภคหรือผู้ซื้อมองเห็น หรือสามารถนำสินค้านั้นๆ ไปยังแหล่งอื่นๆ ได้

2.2 ด้านความเข้มแข็งของชุมชน หรือการบริหารจัดการของชุมชน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ปัจจัยที่ใช้ในการผลิต แบ่งเป็น

2.2.1.1 จำนวนสมาชิก หมายถึง จำนวนผู้ผลิตทั้งหมดของชุมชน ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกของกลุ่ม รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว หรือบุคคลอื่นซึ่งรวมถึงลูกจ้างที่ร่วมทำการผลิต แต่มิได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม

2.2.1.2 อายุของกลุ่มที่เริ่มผลิตเพื่อจำหน่าย หมายถึง จำนวนปีนับจากการที่กลุ่มเริ่มทำธุรกิจหรือเริ่มผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย ไม่นับรวมการผลิตเพื่อใช้เองหรือเมื่อเริ่มรวมกลุ่มแต่ยังไม่มีการผลิต

2.2.2 การผลิต แบ่งเป็น

2.2.2.1 ความต่อเนื่องการผลิต หมายถึง ระยะเวลาที่ทำการผลิตสินค้านั้นๆ ในแต่ละปี ในกรณีที่การผลิตนั้นไม่ขึ้นต่อฤดูกาล หากเป็นการผลิตที่ต้องพึ่งฤดูกาล เช่น ผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น พิจารณาในแง่สัดส่วนพื้นที่ที่ทำการผลิตสินค้านั้นๆ ต่อพื้นที่ที่ทำการผลิตผลเกษตรของชุมชน

2.2.2.2 การจัดการด้านกระบวนการผลิต หมายถึง ระบบการจัดการที่กลุ่มผลิตใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ / สินค้า ว่ามีกระบวนการผลิตที่ชัดเจนหรือไม่ มีการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ / สินค้า ก่อนส่งจำหน่ายหรือเปล่า

2.2.3 การตลาด

ความสามารถในการหาตลาดของกลุ่ม หมายถึง การได้มาซึ่งแหล่งตลาดใหม่ๆ กลุ่มหรือสมาชิกสามารถหามาได้ด้วยวิธีการใด เป็นสัดส่วนเท่าใดของยอดขาย

2.2.4 ระบบบัญชีและการเงิน แบ่งเป็น

2.2.4.1 กองทุนของกลุ่ม หมายถึง เงินทุนกลุ่มที่ได้มาจากการดำเนินงานของกลุ่ม การปันผลจากการดำเนินงานของกลุ่ม การถือหุ้นของสมาชิก หรือการสะสมเป็นกองทุนของกลุ่มเพื่อใช้ในการดำเนินงานต่างๆ ของกลุ่ม ซึ่งไม่รวมถึงกองทุนหมู่บ้าน หรือเงินกู้ยืมจากแหล่งต่างๆ

2.2.4.2 ระบบการบันทึกบัญชี หมายถึง การบันทึกค่าใช้จ่าย รายรับ รายจ่ายตามระบบบัญชีอย่างชัดเจน กลุ่มสามารถรู้ได้ว่าต้นทุนในการผลิตเท่าใด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นอย่างไร รวมถึงรายรับของกลุ่ม

2.2.4.3 สัดส่วนการลงทุนของกลุ่ม

2.2.5 อื่นๆ แบ่งเป็น

2.2.5.1 การบริหารจัดการกลุ่ม

2.2.5.2 ระบบเครือข่าย

3. กลุ่มศิลปวัฒนธรรม และสถานที่และบริการ

ใช้หลักเกณฑ์ตามเกณฑ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยให้จังหวัดคัดเลือกและเสนอการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประเมิน

4. การกำหนดระดับศักยภาพ หรือความพร้อมของชุมชน / สินค้า

ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาใช้ในการคัดเลือกสินค้าที่มีศักยภาพหรือความพร้อมที่จะขึ้นบัญชีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กำหนดเป็นคะแนน มีคะแนน 100 คะแนน จะประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ทั้งในด้านตัวสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ และด้านความเข้มแข็งของชุมชน หรือการบริหารจัดการของกลุ่ม รวมทั้งสิ้น 20 ตัวแปร ซึ่งจะนำมากำหนดศักยภาพหรือความพร้อมของชุมชน / สินค้า และคณะกรรมการอำนวยการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ ได้เห็นชอบให้แบ่งระดับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์และค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ตามศักยภาพที่จะไปสู่ตลาด คือ

1) ระดับที่จะจำหน่ายในท้องถิ่น

2) ระดับที่จะจำหน่ายภายในประเทศ

3) ระดับที่จะจำหน่ายต่างประเทศ

กระบวนการคัดเลือกผลิตภัณฑ์

1. จัดประชาคมในระดับตำบล เพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์จากเวทีประชาคมตำบล แล้วส่งบัญชีผลิตภัณฑ์ให้ นตผ. อำเภอ / กิ่งอำเภอ

2. นตผ. อำเภอ / กิ่งอำเภอ ทำการประเมินและให้คะแนนผลิตภัณฑ์ตามบัญชีของตำบล ตามหลักเกณฑ์ที่ กอ.นตผ. กำหนด แล้วจัดลำดับผลิตภัณฑ์ตามค่าคะแนนส่งให้ นตผ. จังหวัด

3. นตผ. จังหวัด ตรวจสอบบัญชีผลิตภัณฑ์ของ นตผ. อำเภอ / กิ่งอำเภอ จัดลำดับผลิตภัณฑ์ตามค่าคะแนน และพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อส่งให้ กอ.นตผ.

4. คณะอนุกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ผ่านความเห็นชอบของ นตผ. จังหวัด ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

5. กอ.นตผ. ประกาศขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รายการสินค้าทั้งหมด 2,075 รายการ

ขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การเรียนรู้ / ประชาสัมพันธ์โครงการ

- 1) ประชุมทำความเข้าใจระหว่างฝ่ายข้าราชการ ประชาชน เอกชน
- 2) ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ แนวคิด หลักการ ปรัชญา
- 3) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน จังหวัด / อำเภอ / ตำบล กำหนดแผนงาน แนวทางการดำเนินการเน้นหลักการ “บูรณาการ” การทำงาน “พหุภาคี”

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดผลิตภัณฑ์

- 1) คณะทำงานระดับตำบล / อำเภอ / จังหวัด ร่วมจัดประชาคมตำบล ค้นหาผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเด่นในแต่ละท้องถิ่น

- 2) คัดเลือก / จัดลำดับผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ของตำบล

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

- 1) วางแผนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

- ด้านการบริหารจัดการ
- การแปรรูปผลิตภัณฑ์
- การบรรจุภัณฑ์ การออกแบบ
- มาตรฐานผลิตภัณฑ์ เช่น อย. มอก.

- 2) สนับสนุนแหล่งเงินทุน

- 3) ดำเนินการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ วิจัยผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 4 การขยายตลาด (การกระจายสินค้า)

- 1) วางแผนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผู้ตลาดภายในและภายนอกประเทศ

- 2) วางแผนการขนส่ง จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

- 3) ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ทางสื่อ E-commerce

- 4) การประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก

- 5) จัดประกวดผลิตภัณฑ์ มอบประกาศเกียรติคุณ

- 6) จัดงานมหกรรมสินค้า “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์”

- 7) วิจัยการตลาด

ขั้นตอนที่ 5 การติดตาม / การประเมินผล

- 1) กำหนดเกณฑ์ชี้วัด และมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์

- 2) ติดตาม ประเมินผลโดยคณะกรรมการจังหวัด / อำเภอ

- 3) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน

2.4 แนวคิดวิสาหกิจชุมชน

วิสาหกิจชุมชน (Community enterprise) หมายถึง กิจการของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือกิจการอื่นๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิตินบุคคลในรูปแบบใด หรือไม่เป็นนิตินบุคคล เพื่อเป็นการสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชน ระหว่างชุมชน (ศูนย์ทนายความทั่วไทย, 2553)

วิสาหกิจชุมชน (Community enterprise) หมายถึง การประกอบการโดยบุคคลในชุมชน เพื่อการจัดการ “ทุน” ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองการพึ่งตนเองและความพอเพียงของครอบครัวและชุมชน วิสาหกิจชุมชนจึงไม่ใช่ธุรกิจชุมชน แต่เป็นการจัดการ “ทุน” ทุนในที่นี้มีความหมายมากกว่าเงิน เพราะรวมทุกอย่างที่ชุมชนมีอยู่ แม้จะยังไม่ได้พัฒนาเต็มศักยภาพก็ตาม “ทุน” ของชุมชน จึงหมายถึง ทุนธรรมชาติ ทุนทรัพยากร ทุนที่เป็นผลผลิต ทุนที่มีการสะสม ทุนความรู้ภูมิปัญญา ทุนทางสังคม (กฎเกณฑ์) หรือความไว้วางใจ และความเป็นที่ป็นนึ่งภายในชุมชน การจัดการทุนเหล่านี้ต้องจัดการ โดยชุมชน แต่ที่ผ่านมามีชาวบ้านจัดการแค่เพียงบางขั้นตอนเท่านั้น จัดการตาม “วงจรธุรกิจ” ของบุคคลภายนอก พ่อค้า ข้าราชการ และนักวิชาการ แต่ไม่ได้จัดการตาม “วงจรชีวิต” ของตนเอง (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และวิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 211-212)

วิสาหกิจชุมชน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วิสาหกิจชุมชนพื้นฐาน เป็นการผลิต การแปรรูป การดำเนินการต่างๆ เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคในครอบครัวและชุมชน รวมทั้งเพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานด้วย
2. วิสาหกิจชุมชนก้าวหน้า เป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และด้วยรูปแบบที่ทันสมัย ใช้ทุนและเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองชุมชน เครือข่าย และตลาดในวงกว้าง (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 1)

องค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชนมี 7 ประการ คือ

1. ชุมชนเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการเอง
2. ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน โดยใช้วัตถุดิบ ทรัพยากร ทุน แรงงานในชุมชนเป็นหลัก
3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน

4. มีการผสมผสานความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับความรู้ ภูมิปัญญาสากล
5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการ โดยมีการดำเนินการในหลาย ๆ กิจกรรมที่ประสานและเกื้อกูลกัน และเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นระบบ
6. มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจของกระบวนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
7. มีการพึ่งพาตนเองของครอบครัวและชุมชนเป็นเป้าหมาย

วิสาหกิจชุมชน จึงเป็นการจัดการทุนและทรัพยากรต่างๆ อย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่การเลียนแบบเพื่อการพึ่งตนเอง และไม่ใช้การผลิตเพื่อหวังผลกำไร เพราะวิสาหกิจชุมชนไม่ใช่ธุรกิจชุมชน แต่เป็นการผลิต แปรรูป และจัดการเพื่อการพึ่งตนเอง โดยไม่ได้คิดที่จะรวยตั้งแต่ต้น แต่เป็นการคิดว่าจะจัดการกับ “วัตถุดิบ” ที่มีอยู่ และความรู้ภูมิปัญญาดั้งเดิมอย่างไร เพื่อเป็นหน้าเป็นตาของคนท้องถิ่นได้ โดยการคิดแบบพอมีพอกิน หรือพอเพียงมาใส่ไว้ในจิตสำนึกมากกว่า (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และ วิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 217) ดังนั้นวิสาหกิจชุมชน จึงเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน รวมทั้งเป็นการประกอบการบนพื้นฐานการใช้ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนอย่างรู้คุณค่า เพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชน และระหว่างชุมชน โดยมุ่งประโยชน์ทางสังคมแก่ชุมชนมากกว่าการแสวงหากำไรสูงสุด มุ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบ การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน และมุ่งต่อการรักษาระบบนิเวศน์ของสังคมโดยรวม (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 4)

การพึ่งพาตนเองของชุมชนเป็นรากฐานสำคัญของการทำวิสาหกิจชุมชน ความพยายามแสวงหาทางเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สิน การปรับปรุงชีวิตให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น จะต้องมาจากพลังทางปัญญา พลังความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ โดยเรียนรู้ว่าตนเองมีอะไรดี และจะนำมาจัดการอย่างไรจึงจะทนแทนสิ่งที่ซื้อจากตลาดให้ได้มากที่สุด เพราะการลดรายจ่ายเท่ากับการเพิ่มรายได้ ดังนั้นการผลิตกินเอง ใช้เอง อาจทำให้เกิดความมั่นคงได้ แม้อาจจะไม่รวยแต่ก็ไม่ทำให้เป็นหนี้ ตรงกันข้ามกลับสามารถแก้ไขปัญหาหนี้สินและสร้างสวัสดิการได้ (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และ วิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 217-218) การทำวิสาหกิจชุมชนทำให้ชุมชนมีระบบคิดระบบจัดการที่ชัดเจน แยกแยะได้ว่าอะไรที่ทำได้กิน เพื่อใช้ อะไรที่เหลือกิน เหลือใช้ และพอที่จะนำออกสู่ตลาดใหญ่ ในนามของ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” คือ ตำบลหนึ่งคัดเอาผลิตภัณฑ์ตัวที่เก่งที่สุดออกไปสู่ตลาดใหญ่ ผลิตภัณฑ์นี้ถือเป็น “พระเอก นางเอก” เป็นผลิตภัณฑ์ที่ตำบลได้คัดเลือกแล้ว ชาวบ้านในตำบลมีความภูมิใจในผลิตภัณฑ์ตัวนี้ มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีลักษณะเด่นเฉพาะของตัว มีความต่างจากผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 21)

ดังเช่น ผลผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสตรีทอผ้าจากบ้านใต้ที่ได้รับการคัดสรรสุดยอด “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย 2547” และได้รับการคัดสรรให้เป็น “ผลิตภัณฑ์ ระดับสี่ดาว”

วิสาหกิจชุมชนเป็น “ระบบการจัดการ” ที่เชื่อมโยงเข้าสู่ “วงจรชีวิตของชุมชน” เพื่อให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเอง ดังมีการเปรียบเทียบไว้ว่า ระบบการจัดการนี้เป็นปัญญานำหน้า มีความคิดสร้างสรรค์เป็นทหารเอกด้านซ้าย มีเครือข่ายองค์กรชุมชนเป็นทหารเอกด้านขวา ดังนั้นระบบการจัดการวิสาหกิจชุมชนจะสำเร็จได้เมื่อชาวบ้าน “สอบผ่าน” และตอบคำถาม 3 ข้อ ได้โดยวิธีคิดใหม่และโดยการปฏิบัติจนได้ผล คือ 1) ทุน 2) ความรู้ 3) ตลาด (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และวิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 220-225)

1) ทุนคืออะไร ถ้ายังมีความคิดแบบเก่าๆ ว่าทุน คือ เงิน ก็ต้องทำแบบเก่า คือ เขียนโครงการขอเงินจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือใครก็ได้ แต่ทุนในที่นี้หมายถึง การลงทุน ลงแรง ลงมือควักกระเป๋า โดยไม่ต้องรอรทุนจากที่ไหน นั่นคือ ทุนทางภูมิปัญญา เพราะที่พวกเขามีอยู่ก็เพียงพอ ถ้าใครจะให้อะไรมาจากข้างนอกก็เพียงพอ “เติมเต็ม” เท่านั้น ไม่ใช่เข้ามาเป็น “ต้นทุน” หรือมาเป็นตัวตั้งตัวท้อ ทุนของพวกเขาเป็นฐานที่พอเพียงและแน่นหนาเพียงพอ พวกเขาภูมิใจว่า ทุนมาจากไหนคนนั้นก็มีส่วนในการตัดสินใจ เป็นคนกำหนด ทุนมาจากพวกเขา พวกเขาก็กำหนดชีวิตของตนเอง ทุนแบบนี้เป็นอำนาจ เป็นของแท้ที่ชุมชนค้นพบและนำมาใช้

2) ความรู้คืออะไร ถ้าตอบว่าความรู้ คือ สิ่งที่ต้องไปเรียนในโรงเรียน สถาบันการศึกษา หรือต้องไปรับการอบรม จากเจ้าหน้าที่ แต่ความรู้ในที่นี้ หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เรียนรู้ได้จากท้องถิ่น จากผู้รู้ จากการปฏิบัติพิสูจน์ทดลอง เรื่องอย่างนี้ไม่มีสอนที่ไหน ชาวบ้านพัฒนาความรู้ขึ้นมาเองได้ จัดการเองได้ การทำวิสาหกิจชุมชนต้องการความคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากการผสมผสานและประยุกต์ความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ให้กลายเป็นอะไรที่ลงตัว ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ ความรู้เช่นนี้เป็นความรู้ที่เป็นอำนาจ ความรู้ที่สร้างพลังให้กับชุมชน

3) ตลาดคืออะไร ถ้าตอบว่าตลาด คือ สถานที่ขายของในเมือง หรือผู้บริโภครที่อยู่ในชุมชนใหญ่ๆ คิดอย่างนี้ก็แปลว่า ต้องผลิตสินค้าไปวางในห้าง ในร้านใหญ่ๆ หรือไม่มีก็ลูกค้าในเมืองเป็นหลัก ต้องวิ่งหาตลาดกันให้วุ่นวาย แต่แท้ที่จริงแล้วตลาดที่ใหญ่ที่สุดคือ หมู่บ้านผู้บริโภครที่ใหญ่ที่สุดคือ ชาวบ้าน จริงอยู่นั่นคืออุดมคติ ในความเป็นจริงตลาดหมู่บ้านเองก็เป็นของพ่อค้า เช่นเดียวกับตลาดในเมือง พวกเขาส่งสินค้าไปตามหมู่บ้านต่างๆ ด้วยเครือข่ายเส้นสายของระบบอุปถัมภ์ใหม่ โฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยูเข้าไปถึงในมุ้ง เป็นต้น แต่โอกาสทางตลาดของชุมชนก็ยังมี ถ้าหากชุมชนมีความเข้มแข็ง และประสานกันเป็นเครือข่าย แต่ปัญหาอยู่ที่การสร้างค่านิยมใหม่ให้ชุมชนไปพร้อมกับการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ขาย “คุณค่า” ไปพร้อมกับสินค้าใหม่ ขายข้อมูล

ความรู้ ไปพร้อมกับผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ผู้คนเกิดสำนึก เห็นคุณค่าและหันกลับมาใช้เหมือนกับที่เกิดขึ้นในหลายๆ ชุมชน

ตลาดชุมชน คือ ตลาดเครือข่าย ระบบด้านเศรษฐกิจชุมชน คือ ระบบการแลกเปลี่ยน เป็นรากเหง้าวิถีไทยในอดีตไม่ว่าภาคไหน ถ้าหากแลกเปลี่ยนกันเป็นระบบ ก็จะฟื้นเศรษฐกิจและวางรากฐานเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างมั่นคง มีความต้องการใช้เงินสดน้อยลง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนที่ถือเป็นกลไกของระบบเศรษฐกิจระดับรากหญ้า ที่เป็นอำนาจที่แท้จริงของชุมชน วิสาหกิจชุมชนจึงไม่ใช่ธุรกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนมีแนวคิดเป็นองค์รวม และเกิดขึ้นเพื่อการพึ่งตนเองได้ ถ้าหากคิดแบบรอบด้าน (Integrated) ทำแบบผลึกพลัง (Synergy) ถ้าคิดแบบองค์รวมและรอบด้านก็จะได้อะไรที่สร้างสรรค์ เป็นนวัตกรรม มีความหลากหลายในรูปแบบและเนื้อหาพลังของวิสาหกิจอยู่ที่ความหลากหลาย ความแตกต่าง ความเป็นตัวของตัวเอง อัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มเฉพาะผลิตภัณฑ์ (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และวิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 223-224)

ตลาดของวิสาหกิจชุมชน มีอย่างน้อย 3 ประเภท มีการตั้งชื่อว่า (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 21)

1. ตลาดพอเพียง หมายถึง ตลาดท้องถิ่น ตลาดภายในชุมชน และระหว่างชุมชนหรือในเครือข่าย
2. ตลาดผูกพัน หมายถึง ตลาดที่มีการตกลงหรือเซ็นสัญญาซื้อขายระหว่างองค์กรหน่วยงานนอกชุมชน อาทิเช่น รัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งตกลงซื้อผ้าฝ้ายทอมือจากชุมชนปีละ 10,000 เมตร เพื่อให้พนักงานตัดชุดใส่วันศุกร์ เป็นต้น
3. ตลาดทั่วไป หมายถึง ตลาดที่ต้องแข่งขันกับคนอื่นในชุมชน ในเมือง หรือส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

ธุรกิจชุมชนมักคิดแบบแยกส่วน แสวงหาแต่ผลกำไร เพื่อต้องการเพิ่มรายได้ ถือเป็นเป้าหมายหลัก มีการแข่งขันสูง มีการลอกเลียนแบบมากกว่าจะคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ มีน้อย คนที่คิดทำอะไรใหม่ๆ คนส่วนใหญ่จะเลียนแบบมากกว่า ชอบทำอะไรตามตำราที่เขียนไว้เป็นสูตรสำเร็จ เป็นเรื่องเทคนิคมากกว่าวิถีคิด เป็นเรื่องผลผลิต (output) มากกว่ากระบวนการ อาทิเช่น การผลิตต้องอย่างนี้ การตลาดต้องอย่างนั้น การบัญชีต้องสำนึกนี้ ทุกอย่างได้ถูกกำหนดไว้หมดแล้ว (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และวิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 224)

นักวิชาการฝรั่งด้านวิสาหกิจชุมชนกล่าวว่า อุปสรรคอันหนึ่งของการส่งเสริมวิสาหกิจคือ ตัวนักธุรกิจนั่นเอง คนเหล่านี้ยึดติดกับกรอบกฎเดิมๆ ทำตัวเหมือนเครื่องซักผ้า กดปุ่มผิมนันก็ไม่ซักให้ คิดอะไรนอกกรอบไม่ค่อยจะเป็น

“คนทำธุรกิจเปรียบเหมือนกะลาสีเรือ เมื่อไรคลื่นลมมาแรง พวกเขาก็จะก่นด่าลมฟ้าอากาศ และรอว่าเมื่อไรพายุจะหมดไป จะได้เดินเรือด้วยความสะดวก”

“คนทำวิสาหกิจเปรียบเหมือนคนเล่นกระดาน ได้คลื่น พวกเขาสนุกกับการได้คลื่นและคิดหาวิธีใหม่ๆ ที่เผชิญกับคลื่น คลื่นลมเป็นส่วนหนึ่งของเกมส์ เหมือนกับปัญหาต่างๆ เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบการหรือวิสาหกิจ วิสาหกิจชุมชนก็ไม่แตกต่างไปจากที่ว่านี้” (เสรี พงศ์พิศ, 2548, อ้างถึงใน เสรี พงศ์พิศ และวิจิต นันทสุวรรณ, บรรณาธิการ, 2545: 224)

จุดแข็งของชุมชนที่เอื้อต่อวิสาหกิจชุมชน มีอย่างน้อย 3 อย่าง คือ (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 23)

1. ความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนยังมีป่า ดิน น้ำ และธรรมชาติ ล้วนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นอาหาร เป็นยา เป็นของใช้ต่างๆ ถ้าหากค้นให้พบคุณค่าสิ่งเหล่านี้ก็จะมียุทธศาสตร์มาก ดังเช่น เหง้าเห็ดห่ม เหง้าคา เหง้าแพรว คนยุคใหม่ปัจจุบันนี้เรียกกันว่า “เวชพืช” และพยายามทำลายด้วยสารเคมี ก็ล้วนมีคุณค่าในการนำมาทำเป็นยาอายุวัฒนะ เป็นยาขับปัสสาวะ ลดความดัน นอกจากนี้ยอดเห็ดแพรวยังเอามาชุปแป้งทอดได้ ยังมีสมุนไพรเป็นร้อยเป็นพันชนิดที่สามารถใช้แทนยาสมัยใหม่ อาหารดีที่สุดในยุคที่ดีที่สุด และวัสดุดีที่สุดในยุคที่ดีที่สุด มาจากธรรมชาติ และธรรมชาติของไทยในเขตร้อนชื้น ก็อุดมสมบูรณ์มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่น แม้ว่าจะหายไปพร้อมกับคนรุ่นเก่า แต่ก็ยังเหลืออยู่ไม่น้อย และหากรู้จักค้นหาสามารถประยุกต์และผสมผสานก็อาจได้สิ่งสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่มีคุณค่าและมีมูลค่า

3. เครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน แม้ว่าจะอาจจะไม่เหมือนเดิม แต่ก็ยังมีเพียงพอให้พื้นดินมาจนสามารถพึ่งพาอาศัยกัน ร่วมกันจัดการองค์กรชุมชน และเครือข่ายในเชิงเศรษฐกิจ ร่วมกันจัดการทรัพยากร ผลผลิตต่างๆ แบ่งกันผลิต และร่วมกันบริโภค การผลิตของกินของใช้จะได้ไม่ล้นตลาด เกิดความพอเพียง ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้

กล่าวโดยสรุป วิสาหกิจชุมชน จึงเป็นการประกอบการของชุมชนที่ไม่ได้วางเป้าหมายไว้ที่ตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่อยู่ที่ความสุข สุขภาวะโดยรวมของชุมชน ชุมชนอยู่ดีมีสุข ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข ถ้าไม่มีวิสาหกิจชุมชน ไม่มีระบบเศรษฐกิจชุมชน ชุมชนก็ได้แต่รอความช่วยเหลือจากรัฐหรือภายนอกได้ไม่ต่างจากไม้ในกระถาง ถ้าเขารดน้ำก็สดชื่น เขาไม่รดก็เหี่ยวเฉา ต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น พึ่งตนเองไม่ได้ กลายเป็นระบบอุปถัมภ์ที่ชุมชนต้องพึ่งพิงคนอื่นตลอดไป (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 11)

2.4.1 เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

ตามพระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน หมายถึง คณะบุคคลที่รวมตัวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย ในขณะที่ชาวบ้านและองค์กรพัฒนาเอกชนใช้คำนี้เพื่อหมายถึง องค์กรชุมชนต่างๆ ที่สัมพันธ์กันเป็นเครือข่าย ความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่าย ซึ่งมีสมาชิกเป็นบุคคลหรือเป็นองค์กรชุมชนก็ได้ (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 33 - 34)

แม้คำว่าเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนจะมีความหมายต่างกันบ้าง แต่มีเนื้อหาสำคัญอันเดียวกัน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างคนหรือองค์กรในท้องถิ่นที่เกิดขึ้นมาเพราะมีผู้เชื่อมโยงช่วยทำให้เกิดเครือข่าย ถ้าไม่ช่วยก็ต่างคนต่างอยู่ ตัวใครตัวมัน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่บีบบังคับให้ผู้คนดิ้นรนทำมาหากินเพื่อเอาตัวรอด และระบบโครงสร้างสังคมสมัยใหม่ไม่เอื้อให้คนสัมพันธ์กับแบบธรรมชาติเหมือนในอดีต ซึ่งคนอยู่ใกล้ชิดกันในหมู่บ้าน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ทั้งพาธรรมชาติ ไม่ต้องออกไปหากินไกลๆ ทำให้คนเกิดความใกล้ชิดกัน ปัจจุบันนี้สถานการณ์เปลี่ยนไป จำเป็นต้องมีคนเชื่อมคน เชื่อมองค์กรในแนวราบหรือแนวนอนเพื่อให้คนสัมพันธ์กันและช่วยเหลือกันเหมือนที่เคยทำในอดีต แต่ต่างกันในรูปแบบซึ่งต้องพัฒนาให้เหมาะสม ดังเช่น การทำแชร์แรงงานในภาคใต้ที่เป็นการสืบทอด “ซอมือ” หรือการลงแขกได้เป็นอย่างดี เพียงแต่มีระบบระเบียบมากขึ้นเวียนกันไปทำงานในบ้านของสมาชิก โดยมีการกำหนดเวลาเริ่มเวลาหยุด เป็นต้น (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 34)

เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนแต่ละแบบมีความสำคัญมาก เพราะถ้าหากไม่เป็นเครือข่ายเป็นเรื่องส่วนตัวของครอบครัวหนึ่งหรือคนสองสามคนทำ ก็ควรถือได้ว่าเป็น “วิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม” (SME) แต่ถ้ามีการรวมกลุ่มกันตั้งเป็นองค์กรในชุมชน และเชื่อมโยงกันในตำบลหรือระหว่างตำบลก็จะเกิดพลัง ถ้ามีการจัดการที่ดีจะทำให้วิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง เพราะมีการจัดการเรื่องการผลิต การบริโภค ใครจะผลิตอะไร จัดการอย่างไร เครือข่ายจะทำให้จัดการผลผลิตหลายอย่างได้คล่องตัว อาทิเช่น ปลูกผักแต่ไม่ก็แปลงก็กินกันได้ทั้งหมู่บ้าน ถ้าปลูกกันหลายๆ คนก็จะต้องมีตลาดกว้างกว่ากรณีนี้ ตลาดเครือข่ายช่วยได้มากทำให้ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหารสัตว์ ผลิตปุ๋ย ได้ปริมาณมาก และราคาก็จะถูกลง (สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2548: 35)

2.4.2 พระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชน

ความเป็นมา

ในชุมชนมีการรวมตัวกันเพื่อประกอบธุรกิจในระดับรากหญ้าอยู่มากมาย ซึ่งเป็นธุรกิจที่ยังมีขนาดไม่ถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) หรือ สหกรณ์ แต่เป็นธุรกิจที่สามารถช่วยเหลือเศรษฐกิจของประเทศได้ในระดับหนึ่ง ธุรกิจในระดับนี้ยังมีปัญหาที่ประสบอยู่ คือ

1. ไม่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานรัฐหรือเอกชนอื่นๆ เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับ
2. การสนับสนุนจากภาครัฐไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายและความต้องการไม่ชัดเจน รัฐบาลจึงได้กำหนดให้มีการออกกฎหมายเพื่อรองรับการประกอบการ

หลักการ

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ซึ่งจำนวนหนึ่งอยู่ในระดับที่ไม่พร้อมจะเข้ามาแข่งขันทางการค้า ให้ได้รับการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการจัดการและพัฒนา รูปแบบของวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการของหน่วยธุรกิจที่สูงขึ้น

การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

1. ในระดับปฐมภูมิ กฎหมายกำหนดให้มีการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร ส่งเสริมการจัดตั้ง การให้ความรู้ การศึกษาวิจัย ในการนำทุนชุมชนมาใช้ให้เหมาะสม การร่วมมือกันในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้
2. ระดับสูงขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การรักษาคุณภาพ การศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและการตลาด การสร้างความเชื่อถือทางธุรกิจ ความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค และในด้าน การประสานงานแหล่งเงินทุน เพื่อให้สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือพัฒนาไปสู่การประกอบธุรกิจขนาดย่อม และขนาดกลางต่อไป
3. การส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน รัฐจะให้การสนับสนุนการจัดตั้งการประกอบการการตลาด ความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างเครือข่าย หรือภาคธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่น เพื่อขยายและสร้างความมั่นคงให้แก่กิจการวิสาหกิจชุมชน

2.5 ทฤษฎีเชิงระบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam)

แดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Daniel L. Stufflebeam and Others, 1971) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมิน เรียกว่า ซิปป์โมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินแบบยึดทฤษฎีเชิงระบบ โดยถือว่าการประเมินเป็นกระบวนการที่ได้มีการกำหนดข้อมูลและผู้ประเมินต้องการ ซึ่งได้แบ่งประเภทการประเมินของ CIPP Model เป็น 4 ด้าน คือ

1. การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (C : Context Evaluation)
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยนำเข้า (I : Input Evaluation)
3. การประเมินกระบวนการ (P : Process Evaluation)
4. การประเมินผลผลิต (P : Product Evaluation)

การประเมินผลของ CIPP ในแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้ (ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ, 2546: 6/33–6/34)

1) การประเมินผลบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินผลแผนงาน / โครงการในภาพกว้าง (Macro Analysis) เป็นรูปแบบพื้นฐานของการประเมินผลโดยทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยจะเน้นในด้านความสัมพันธ์ของแผนงาน / โครงการที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ฯลฯ

2) การประเมินผลปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การประเมินในด้านอัตรากำลัง งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ วิธีการจัดการ เวลา ฯลฯ ว่ามีเพียงพอหรือไม่ การประเมินผลปัจจัยเบื้องต้นนี้ จะช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจว่า ควรปรับวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติอย่างไร ใช้อัตรากำลังเท่าใด วางแผนและดำเนินการอย่างไร ซึ่งจะแตกต่างจากการประเมินสภาวะแวดล้อมในแง่ที่ว่า การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเป็นการกระทำเฉพาะกรณีนั้นๆ และวิเคราะห์ภายในแผนงาน / โครงการเท่านั้น

3) การประเมินผลกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนของแผนงาน / โครงการที่กำหนดไว้เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับนักประเมินผล ตลอดจนเป็นการบันทึกสะสมข้อมูลระหว่างการปฏิบัติงาน จะพบว่าการประเมินผลกระบวนการเป็นการค้นหาคำตอบที่ว่าระบบการทำงาน กลไก ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรบุคคล วิธีการติดต่อสื่อสาร ฯลฯ มีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ มากน้อยเพียงใด จะมีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดผลและแปลความหมายของผลความสำเร็จของแผนงาน / โครงการ โดยทั่วไปการประเมินผลผลิตเป็นการเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้ (ทั้งปริมาณ คุณภาพ ต้นทุน และเวลา) กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแผนงาน / โครงการ หากผลงานที่ทำได้สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ แสดงว่าแผนงาน / โครงการประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าผลงานที่ทำได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ก็แสดงว่าแผนงาน / โครงการไม่ประสบผลสำเร็จ โดยผู้ประเมินผลจะต้องอธิบายถึงสาเหตุ ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยอาจใช้รายงานการประเมินผลสถานะแวดล้อม การประเมินผลปัจจัยเบื้องต้น และการประเมินผลกระบวนการประกอบในการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคด้วย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้นำหลักของทฤษฎี CIPP Model ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) ซึ่งเป็นการประเมินผลที่มีระบบแบบแผนที่ชัดเจนและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมาประยุกต์ โดยนำทฤษฎีเชิงระบบแบบ CIPODO มาใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้า OTOP ซึ่งจะมีการพิจารณาปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Output) ด้านการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านผลลัพธ์ (Outcome) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

โดยในด้านบริบท (Context) จะศึกษาถึงปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทำเลที่ตั้ง การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) จะศึกษาถึงปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคล งบประมาณ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การบริหารจัดการเวลา และข้อมูลข่าวสาร ด้านกระบวนการ (Process) จะศึกษาถึงปัจจัยด้านการวางแผนงาน การดำเนินงาน และการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข ด้านผลผลิต (Output) จะศึกษาถึงการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลทางเศรษฐกิจ และภาพลักษณ์ ด้านการส่งมอบสินค้า (Delivery) จะศึกษาถึงความปลอดภัยในการส่งมอบ การส่งมอบสินค้าอย่างเป็นระบบ การตรงต่อเวลา การประเมินความพึงพอใจในการส่งมอบ สำหรับด้านผลลัพธ์ (Outcome) จะศึกษาถึงผลที่เกิดแก่สังคมภายใน ได้แก่ ผลต่อผู้ถือหุ้น และผลต่อพนักงาน และยังได้ศึกษาถึงผลที่เกิดแก่สังคมภายนอก ได้แก่ ผลที่เกิดต่อชุมชนโดยรอบ โดยจะพิจารณาด้านผลกระทบของแหล่งผลิตที่มีต่อชุมชน และด้านการให้ความช่วยเหลือและการพัฒนาชุมชน ตลอดจนผลประโยชน์ที่ตามมาในภายหลัง ซึ่งอาจมีทั้งผลบวกและผลลบ

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บริษัท ชูโอ เซ็น โท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “การประเมินโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขตภาคกลาง” ผลการวิจัยพบว่า โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มีปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือจากทางภาครัฐบาล ดังนี้ 1. ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีหน่วยงานราชการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างชัดเจน 2. ผลิตภัณฑ์ไม่มีความเป็นสากล ทั้งรูปแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ 3. ผลิตภัณฑ์ไม่มีความแตกต่างจากคู่แข่ง และขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต อีกทั้งผู้ผลิตไม่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยี 4. ผู้ผลิตต้องการเงินทุนสนับสนุนช่วยเหลือในการประกอบการ

สุวัฒน์ นิลคำ ได้ศึกษาเรื่อง (2550) “การศึกษาการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ร้านจำหน่ายสินค้า ศูนย์บริการทางหลวงเขาโพธิ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการดำเนินงานขององค์กร คือ มีพื้นที่จำกัดไม่เพียงพอต่อการรองรับจำนวนสินค้า บริการ และลูกค้า ทุนสำหรับการขยายการดำเนินงานขององค์กร โดยแนวทางการแก้ไขในการดำเนินงานวิสาหกิจ คือ หน่วยงานรัฐควรเปิดโอกาสและพื้นที่ให้กับองค์กรพร้อมกับส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนทุนในการดำเนินงาน พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน จัดหาเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน ควรมีการขยายพื้นที่หรือสาขาเพื่อการเติบโตของธุรกิจชุมชน

วิระศักดิ์ จุลดาสัย และคณะ (2552) ศึกษาเรื่อง “การวิจัยการจัดการความรู้เศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง กลุ่มเกษตรกรทำไร่สับปะรด ตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม” ผลการวิจัยพบว่า การนำความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการถนอมอาหารมาประยุกต์ใช้กับการผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสับปะรดเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและจำหน่ายภายในชุมชน รวมทั้งการส่งผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายให้กับชุมชน ใกล้เคียงและหน่วยราชการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ปริมาณผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสับปะรดที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำกระดาษจากใบสับปะรดที่เหลือทิ้งจากภาคเกษตรกรรมสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยมุ่งเน้นการผลิตที่ยึดหลักความพอประมาณ ตั้งแต่การวางแผนการผลิตที่คำนึงถึงความต้องการของลูกค้า ตลอดจนการผลิตที่เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

นรินทร์ สังข์รักษา และคณะ (2552) ศึกษาเรื่อง “ผลดีของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน กระบวนการเรียนรู้และการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน : ศึกษากรณีจังหวัดราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนรู้ 3 ส่วน คือ การเรียนรู้จากวงในเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จากกลุ่ม และการเรียนรู้จากองค์กร ส่วนการจัดการความรู้

ได้มาจากประสบการณ์ในพื้นที่ การจัดการความสัมพันธ์และการจัดการความรู้ระหว่าง ผู้นำสมาชิก
กลุ่ม หน่วยงานรัฐและสถาบันวิชาการ โดยที่กระบวนการจัดการความรู้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง
กับสภาพปัญหาของวิสาหกิจชุมชน การทบทวนความรู้ การจัดปรับ/จัดการให้ การจัดกิจกรรมร่วม
ความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข รวมถึงความสุขของ
ผู้ประกอบการและแรงงาน

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี” ในบทนี้ ได้เสนอวิธีดำเนินการวิจัย โดยกล่าวถึงวิธีการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เล็กศึกษาเฉพาะกลุ่ม (Niche market) เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายหรือบริหารกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในจังหวัดเพชรบุรี

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งหมดจำนวน 110 กลุ่ม แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

- กลุ่มประเภทอาหาร จำนวน 50 กลุ่ม
- กลุ่มประเภทเครื่องคั้น จำนวน 13 กลุ่ม
- กลุ่มประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 7 กลุ่ม
- กลุ่มประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก จำนวน 23 กลุ่ม
- กลุ่มประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารจำนวน 17 กลุ่ม

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี เป็นการสุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัย ได้เลือกศึกษา กล่าวคือ หากผู้วิจัยต้องการข้อมูลจากกลุ่ม

วิสาหกิจชุมชนใด ผู้วิจัยจะทำการเลือกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนั้นเป็นตัวอย่าง โดยกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนั้นจะต้องยินดีให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยด้วย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมี 2 แบบ คือ แบบสอบถามชนิดปลายปิด ประกอบด้วยแบบสอบถามให้เลือกตอบ (Multiple choice) และแบบประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าเป็น 5 ระดับ จากความต้องการในระดับมากที่สุด ความต้องการในระดับมาก ความต้องการในระดับปานกลาง ความต้องการในระดับน้อย และความต้องการในระดับน้อยที่สุด และแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Opened Form) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นการประเมินปัจจัยที่ใช้ในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน โดยมีทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นตัวประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านต่างๆ รวม 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการประเมินบริบท (C: Context)
2. ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (I: Input)
3. ด้านการประเมินกระบวนการ (P: Process)
4. ด้านการประเมินผลผลิต (O: Output)
5. ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า (D: Delivery)
6. ด้านการประเมินผลลัพธ์ (O: Outcome)

โดยแบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความต้องการในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีความต้องการในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความต้องการในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เป็นลำดับขั้นตอน
 ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตลอดจนทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่เป็นตัวประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในด้านต่างๆ
2. ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale)
3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 1 มากำหนดความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
4. สร้างแบบสอบถามตามแนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่เป็นตัวประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ธีระวัฒน์ จันทิก อาจารย์ประจำสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ ช่วยตรวจสอบและแสดงข้อเสนอแนะ
6. หลังจากที่ได้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบ และสมบูรณ์แล้ว จึงได้ทำการโทรศัพท์ สอบถามกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อทำการเก็บและบันทึกข้อมูล

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 110 ชุด จากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง

ผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ตามที่กำหนดไว้จนครบ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2555 – มกราคม 2556 รวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 8 เดือน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for the Social Science for Window) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูล โดยผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง
2. ดำเนินการตรวจให้คะแนนรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ สำหรับการประมวลผลทางสถิติ

3.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน ใช้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นตัวประเมิน ได้แก่ ด้านการประเมินบริบท (Context) ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านการประเมินกระบวนการ (Process) ด้านการประเมินผลผลิต (Output) ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านการประเมินผลลัพธ์ (Outcome) โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน คือการทดสอบไคร้สแควร์ (Chi-Square) โดยกำหนดค่าคะแนนลำดับความสำคัญของความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความต้องการในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความต้องการในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความต้องการในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

และนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ย แล้วจึงนำมาเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103) ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ระดับค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีความต้องการในระดับมากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีความต้องการในระดับมาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีความต้องการในระดับปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

3.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานตามทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ได้แก่ ด้านการประเมินบริบท (Context) ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านการประเมินกระบวนการ (Process) ด้านการประเมินผลผลิต (Output) ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านการประเมินผลลัพธ์ (Outcome) โดยใช้การทดสอบไคร้สแควร์ (Chi-Square) ในการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ร้อยละ (Percentage) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะใช้ร้อยละมาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลที่เก็บได้}}{\text{จำนวนตัวอย่าง}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552: 40) มาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ

$$\text{ค่าเฉลี่ยเลขคณิต} = \frac{\text{ผลรวมของข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมด}}{\text{จำนวนตัวอย่าง}}$$

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552: 40) มาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ

$$s = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{N}}$$

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics)

2.1 ทดสอบเป็นอิสระโดยใช้ χ^2 ไคร์สแควร์ (Chi-Square) การศึกษาครั้งนี้จะใช้ ทดสอบไคร์สแควร์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552: 40) สำหรับสมมติฐาน ได้แก่ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตเพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน โดยมีทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นตัวประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Output) ด้านการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านผลลัพธ์ (Outcome)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยการรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 110 คน ผู้ทำวิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต, เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, และสถานภาพ โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่มีต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสำคัญ ลำดับที่ของความ ต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน และนำเสนอในรูปแบบตาราง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ได้แก่ ประเภทอาหาร ประเภทเครื่องดื่ม ประเภทผ้า และเครื่องแต่งกาย ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต, เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และสถานภาพ โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง

จากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 110 คน ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ได้ผลการวิจัยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต

ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาหาร	50	45.5
เครื่องคั้ม	13	11.8
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	7	6.4
ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก	23	20.9
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	17	15.5
รวม	110	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตมากที่สุด คือ ประเภทอาหาร จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ประเภทเครื่องคั้ม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	36	32.7
หญิง	74	67.3
รวม	110	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 และเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	1	0.9
31 – 40ปี	16	14.5
41 – 50ปี	37	33.6
51 – 60 ปี	42	38.2
60 ปีขึ้นไป	14	12.7
รวม	110	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปีมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	14	12.7
มัธยมศึกษา	33	30.0
อนุปริญญา	40	36.4
ปริญญาตรี	22	20.0
ปริญญาโท	1	0.9
ปริญญาเอก	-	-
รวม	110	100

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับการศึกษานุปริญญามากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ประถมศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	21	19.1
สมรส	73	66.4
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	16	14.5
รวม	110	100

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือโสด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การประเมินความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตามทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดระดับความสำคัญเป็นรายข้อ

จากข้อมูลความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 110 คน เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการด้านผลผลิต ด้านการส่งมอบสินค้า และด้านผลลัพธ์ สามารถวิเคราะห์ และแสดงผลการวิจัยได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนด้านบริบท

ด้านการประเมินบริบท	\bar{x}	S.D.	แปลผล	ระดับความสำคัญ
1. ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ใกล้ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดผลผลิต และใกล้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เกื้อกูลธุรกิจ	3.82	0.80	มาก	4
2. แหล่งที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชนได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่นการส่งเสริมการลงทุน การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในแต่ละพื้นที่ การจัดผังเมือง เป็นต้น	3.80	0.76	มาก	5
3. มีพื้นที่ที่อยู่ใกล้ระบบสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิต ที่จะทำให้การผลิตมีความปลอดภัย	4.04	0.79	มาก	2
4. เป็นพื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น	4.29	0.82	มากที่สุด	1
5. มีกระบวนการจัดการความยั่งยืนในชุมชนและการพึ่งตนเองของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม	3.95	0.77	มาก	3
รวม	3.98	0.61	มาก	-

จากตารางที่ 6 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า เป็นพื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ มีพื้นที่อยู่ใกล้ระบบสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิต ที่จะทำให้การผลิตมีความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 รองลงมาคือ มีกระบวนการจัดการความยั่งยืนในชุมชนและการพึ่งตนเองของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ใกล้ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดผลผลิต และใกล้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เกื้อกูลธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และแหล่งที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชนได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่นการส่งเสริมการลงทุน การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในแต่ละพื้นที่ การจัดผังเมือง เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนด้านป๊อปปิ้งน้ำแข็ง

ด้านการประเมินป๊อปปิ้งน้ำแข็ง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ระดับความสำคัญ
1. มีแนวทางการออกแบบ และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง มีความโปร่ง และอากาศถ่ายเทได้สะดวก	4.14	0.71	มาก	2
2. มีกระบวนการบริหารคุณภาพตามหลัก 5 ส. ในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต	3.89	0.64	มาก	4
3. มีระบบและแนวทางการระดมเงินทุนตามพระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชน ปี 2548 โดยคำนึงถึงศักยภาพในการดำเนินงานบริหารวิสาหกิจชุมชน และความเสียหายทางการเงิน	3.62	0.92	มาก	5
4. มีการวางแผนออกแบบและติดตั้งเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตให้เหมาะสม ในการบำรุงรักษา ทำความสะอาดได้ง่ายและทั่วถึง	4.06	0.75	มาก	3
5. มีกระบวนการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากร ให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน	4.34	0.73	มากที่สุด	1
รวม	3.95	0.51	มาก	-

จากตารางที่ 7 พบว่าสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านป๊อปปิ้งน้ำแข็งโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด คือ มีกระบวนการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากร ให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ มีแนวทางการออกแบบ และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง มีความโปร่ง และอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมาคือ มีการวางแผนออกแบบและติดตั้งเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตให้เหมาะสม ในการบำรุงรักษา ทำความสะอาดได้ง่ายและทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 มีกระบวนการบริหารคุณภาพตามหลัก 5 ส. ในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และมีระบบและแนวทางการระดมเงินทุนตามพระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชน ปี 2548 โดยคำนึงถึงศักยภาพในการดำเนินงานบริหารวิสาหกิจชุมชน และความเสียหายทางการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนด้านกระบวนการ

ด้านการประเมินกระบวนการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล	ระดับความสำคัญ
1. มีการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสม ไม่ปล่อยให้เกิดกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค	4.17	0.74	มาก	1
2. มีการประเมินผลความสำเร็จในการใช้เงินทุนให้บรรลุเป้าหมายโดยมุ่งใช้ทรัพยากรต่ำที่สุด	4.01	0.84	มาก	4
3. มีการทำความสะอาดเครื่องจักรให้ถูกต้องตามหลักมาตรฐานวิธีการปฏิบัติของกลุ่มการใช้งาน	4.02	0.80	มาก	3
4. มีการบันทึกข้อมูลการซื้อและการใช้วัตถุดิบในการผลิต ตลอดจนทำระเบียบการใช้วัตถุดิบในการผลิตแต่ละครั้ง	4.09	0.83	มาก	2
5. มีการให้กลุ่มสมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการบริหารงาน อีกทั้งมีโอกาสเข้าเป็นหุ้นส่วนของวิสาหกิจชุมชน	3.84	0.90	มาก	5
รวม	4.03	0.63	มาก	-

จากตารางที่ 8 พบว่าสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสม ไม่ปล่อยให้เกิดกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ มีการบันทึกข้อมูลการซื้อและการใช้วัตถุดิบในการผลิต ตลอดจนทำระเบียบการใช้วัตถุดิบในการผลิตแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 มีการทำความสะอาดเครื่องจักรให้ถูกต้องตามหลักมาตรฐานวิธีการปฏิบัติของกลุ่มการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 มีการประเมินผลความสำเร็จในการใช้เงินทุนให้บรรลุเป้าหมายโดยมุ่งใช้ทรัพยากรต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และมีการให้กลุ่มสมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการบริหารงาน อีกทั้งมีโอกาสเข้าเป็นหุ้นส่วนของวิสาหกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นการ
จัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน
ด้านผลิต

ด้านการประเมินผลผลิต	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ระดับ ความสำคัญ
1. มีการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า	4.23	0.65	มากที่สุด	1
2. มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาจากศักยภาพของปัจจัยการผลิตที่มีในท้องถิ่น	3.93	0.84	มาก	3
3. มีการทดสอบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของลูกค้าและช่องทางการจัดจำหน่าย	3.97	0.83	มาก	2
4. มีการดำเนินงานด้านการตลาดและกลยุทธ์รองรับการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นใหม่	3.82	0.85	มาก	4
5. มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ของชุมชนสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงธุรกิจ และการขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน	3.74	0.88	มาก	5
รวม	3.94	0.66	มาก	-

จากตารางที่ 9 พบว่าสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด คือ มีการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนข้อที่มีระดับความสำคัญมาก ได้แก่ มีการทดสอบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของลูกค้าและช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 รองลงมาคือ มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาจากศักยภาพของปัจจัยการผลิตที่มีในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 มีการดำเนินงานด้านการตลาดและกลยุทธ์รองรับการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นใหม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และมีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ของชุมชนสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงธุรกิจ และการขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนด้านการส่งมอบสินค้า

ด้านการประเมินการส่งมอบสินค้า	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ระดับความสำคัญ
1. มีระบบการตรวจสอบสินค้าได้ตรงตามเวลาและปริมาณสินค้าที่ลูกค้าต้องการ	4.05	0.81	มาก	1
2. มีการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกระบบการส่งมอบ	3.42	1.02	มาก	5
3. มีการตรวจสอบความพร้อมของพาหนะที่ใช้ในการส่งมอบสินค้าก่อนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า	4.00	0.91	มาก	2
4. มีการจัดทำรายงานจำนวนสินค้าที่ส่งมอบได้สำเร็จ หรือรายงานปัญหาและอุปสรรคข้อร้องเรียนหลังจากการส่งมอบสินค้า เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการส่งมอบสินค้า	3.75	0.98	มาก	4
5. มีการประเมินหรือสอบถามข้อมูลด้านความพึงพอใจในการบริการส่งมอบสินค้าเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระยะยาวกับลูกค้า	3.83	0.83	มาก	3
รวม	3.81	0.71	มาก	-

จากตารางที่ 10 พบว่าสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีระบบการตรวจสอบสินค้าได้ตรงตามเวลาและปริมาณสินค้าที่ลูกค้าต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ มีการตรวจสอบความพร้อมของพาหนะที่ใช้ในการส่งมอบสินค้าก่อนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีการประเมินหรือสอบถามข้อมูลด้านความพึงพอใจในการบริการส่งมอบสินค้าเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระยะยาวกับลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 มีการจัดทำรายงานจำนวนสินค้าที่ส่งมอบได้สำเร็จ หรือรายงานปัญหาและอุปสรรคข้อร้องเรียนหลังจากการส่งมอบสินค้า เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการส่งมอบสินค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และมีการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกระบบการส่งมอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนด้านผลิตภัณฑ์

ด้านการประเมินผลลัพธ์	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ระดับความสำคัญ
1. มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อแก้ปัญกระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์หรือต่อยอดโดยใช้ฐานภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น	4.25	0.71	มากที่สุด	1
2. มีการลดการพึ่งพิงด้านเงินทุนกับหน่วยงานภายนอก และสถาบันทางการเงินต่างๆ ตลอดจนสามารถสร้างแผนการปฏิบัติงานที่เป็นรูปธรรมในปีถัดไป	3.71	0.78	มาก	4
3. มีแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้ในการเพิ่มผลผลิตและขีดความสามารถในการลดต้นทุนการผลิตของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	3.70	0.77	มาก	5
4. มีการพัฒนาความรู้ให้กับสมาชิกในการจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชน	4.00	0.79	มาก	2
5. มีการประเมินประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผลิตได้ต่อการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการจัดประชุมระดมความคิดเห็น และมีการบันทึกรับรองรายงานการประชุม	3.72	0.69	มาก	3
รวม	3.87	0.56	มาก	-

จากตารางที่ 11 พบว่าสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด คือ มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อแก้ปัญกระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์หรือต่อยอดโดยใช้ฐานภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนข้อที่มีระดับความสำคัญมาก ได้แก่ มีการพัฒนาความรู้ให้กับสมาชิกในการจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาคือ มีการประเมินประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผลิตได้ต่อการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการจัดประชุมระดมความคิดเห็น และมีการบันทึกรับรองรายงานการประชุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 มีการลดการพึ่งพิงด้านเงินทุนกับหน่วยงานภายนอก และสถาบันทางการเงินต่างๆ ตลอดจนสามารถสร้างแผนการปฏิบัติงานที่เป็นรูปธรรมในปีถัดไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และมีแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้ในการเพิ่มผลผลิต

และขีดความสามารถในการลดต้นทุนการผลิตของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 110 คน เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านการประเมินปัจจัยกระบวนการ ด้านการประเมินปัจจัยผลผลิต ด้านการประเมินผลลัพธ์ และการประเมินปัจจัยการส่งมอบสินค้า ได้ผลการวิจัยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

การทดสอบ	ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)											
	ด้านบริบท		ด้านปัจจัยนำเข้า		ด้านกระบวนการ		ด้านผลผลิต		ด้านการส่งมอบสินค้า		ด้านผลลัพธ์	
	ชาย n=36	หญิง n=74	ชาย n=36	หญิง n=74	ชาย n=36	หญิง n=74	ชาย n=36	หญิง n=74	ชาย n=36	หญิง n=74	ชาย n=36	หญิง n=74
Mean	4.36	3.91	4.22	3.97	4.17	4.14	4.22	3.96	3.97	3.73	4.25	3.92
t-test	2.77		1.77		0.19		1.55		1.30		2.08	
Sig.	0.01		0.08		0.85		0.12		0.20		0.04	
การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₁		H ₀		H ₀		H ₀		H ₀		H ₁	

หมายเหตุ : H₀ คือ เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน

H₁ คือ เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) แตกต่างกัน

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) มีดังนี้

ด้านการประเมินบริบท พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.08 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ด้านการประเมินปัจจัยกระบวนการ พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.85 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ด้านการประเมินปัจจัยการผลิต พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.12 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ด้านการประเมินปัจจัยการส่งมอบสินค้า พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.20 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ด้านการประเมินผลลัพธ์ พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.04 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ตารางที่ 13 การทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ลักษณะทั่วไปของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	การทดสอบ	ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)					
		ด้านบริบท	ด้านปัจจัยนำเข้า	ด้านกระบวนการ	ด้านผลผลิต	ด้านการส่งมอบสินค้า	ด้านผลลัพธ์
ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต	F - test	0.21	1.54	3.63	0.70	0.45	1.44
	Sig.	0.93	0.20	0.01	0.60	0.77	0.23
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₁	H ₀	H ₀	H ₁
อายุ	F - test	2.04	5.05	2.33	1.94	1.56	2.06
	Sig.	0.09	0.00	0.06	0.11	0.19	0.09
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₁	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀
ระดับการศึกษา	F - test	2.68	2.26	1.58	3.76	3.63	2.91
	Sig.	0.04	0.07	0.19	0.01	0.01	0.03
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₀	H ₁	H ₁	H ₁
สถานภาพ	F - test	0.12	1.50	0.42	0.39	0.57	0.17
	Sig.	0.89	0.23	0.66	0.68	0.57	0.85
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀

หมายเหตุ : H₀ คือ ค่าความแปรปรวนด้านลักษณะทั่วไปของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน
H₁ คือ ค่าความแปรปรวนด้านลักษณะทั่วไปของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) แตกต่างกัน

จากตารางที่ 13 เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) มีดังนี้

1. ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านบริบท พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.20 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.3 ด้านกระบวนการ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.4 ด้านผลผลิต พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.60 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านด้านผลผลิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.77 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตของ

สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านด้านการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.23 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุในการจัดการคุณภาพ ในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบริบท พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.09 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.3 ด้านกระบวนการ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.06 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.4 ด้านผลผลิต พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.11 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า

ค่าความแปรปรวนด้านอายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.19 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.09 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3. ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านบริบท พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.04 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.07 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.3 ด้านกระบวนการ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.19 ซึ่งมีค่า

มากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.4 ด้านผลผลิต พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4. ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

4.1 ด้านบริบท พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.89 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.23 ซึ่งมีค่ามากกว่า

0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.3 ด้านกระบวนการ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.66 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4 ด้านผลผลิต พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.68 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.57 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.6 ด้านการประเมินผลลัพธ์ พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.85 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการประเมินผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ได้แก่ ประเภทอาหารประเภทเครื่องดื่มประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต	การทดสอบ	ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)					
		ด้านบริบท	ด้านปัจจัยนำเข้า	ด้านกระบวนการ	ด้านผลผลิต	ด้านการส่งมอบสินค้า	ด้านผลลัพธ์
อาหาร	χ^2 - test	6.96	13.86	7.60	27.89	1.76	24.01
	Sig.	0.03	0.00	0.02	0.00	0.62	0.00
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₁	H ₀	H ₁	H ₀	H ₁
เครื่องดื่ม	χ^2 - test	4.26	11.04	0.82	5.55	2.55	4.34
	Sig.	0.12	0.01	0.67	0.06	0.47	0.11
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₁	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	χ^2 - test	1.21	7.90	0.32	1.08	3.37	1.05
	Sig.	0.55	0.05	0.85	0.58	0.34	0.59
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀
ของใช้ของตกแต่งของที่ระลึก	χ^2 - test	0.32	7.36	1.11	4.47	1.98	3.37
	Sig.	0.85	0.06	0.58	0.11	0.58	0.19
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	χ^2 - test	0.70	6.45	4.11	8.80	2.00	5.93
	Sig.	0.71	0.09	0.13	0.01	0.57	0.05
	การตรวจสอบสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀	H ₁	H ₀	H ₀

หมายเหตุ : H₀ คือ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

H₁ คือ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทอาหาร สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านบริบท พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 6.96 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.03 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 13.86 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.3 ด้านกระบวนการ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 7.60 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.4 ด้านผลผลิต พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 27.89 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 1.76 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.62 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทอาหาร ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

1.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 24.01 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็น

การจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2. ความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำ สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบริบท พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 4.26 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.12 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 11.04 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.3 ด้านกระบวนการ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 0.82 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.67 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.4 ด้านผลผลิต พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 5.55 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.06 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 2.55 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.47 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

2.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 4.34 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.11 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3. ความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านบริบท พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 1.21 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.55 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 7.90 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.05 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.3 ด้านกระบวนการ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 0.32 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.85 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.4 ด้านผลผลิต พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 1.08 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.58 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 3.37 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.34 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

3.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 1.05 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.59 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4. ความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

4.1 ด้านบริบท พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 0.32 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.85 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 7.36 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.06 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.3 ด้านกระบวนการ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 1.11 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.58 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.4 ด้านผลผลิต พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 4.47 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.11 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.5 ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 1.98 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.58 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

4.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 3.37 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.19 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

5. ความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

5.1 ด้านบริบท พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 0.70 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.71 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

5.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 6.45 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.09 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

5.3 ด้านกระบวนการ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 4.11 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.13 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

5.4 ด้านผลผลิต พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 8.80 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.01 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

5.5 ด้านการส่งเสริมสินค้า พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 2.00 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.57 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งเสริมสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

5.6 ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่า Pearson Chi-Square มีค่าเท่ากับ 5.93 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.05 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ 3 ประการ คือ

1. ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
2. ประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
3. จัดทำแบบแผนการจัดการคุณภาพวิสาหกิจชุมชนภายใต้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยมีทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นตัวประเมินด้านต่างๆ รวม 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบริบท (Context)
2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)
3. ด้านกระบวนการ (Process)
4. ด้านผลผลิต (Output)
5. ด้านการส่งมอบสินค้า (Delivery)
6. ด้านผลลัพธ์ (Outcome)

โดยแบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความต้องการในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความต้องการในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความต้องการในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อ 1. ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี สามารถจำแนกได้ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต, เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, และสถานภาพ

ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตมากที่สุด คือ ประเภทอาหาร จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ประเภทเครื่องดื่มน้ำ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 และเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปีมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับการศึกษาอนุปริญญามากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ประถมศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือ โสด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

5.1.2 การประเมินความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตามทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ในภาพรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตามทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) รวม 6 ด้าน ดังนี้ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Output) ด้านการส่งมอบสินค้า (Delivery) และด้านผลลัพธ์ (Outcome) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยย่อยดังต่อไปนี้

ด้านบริบท พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ เป็นพื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เป็นลำดับที่ 1 มีพื้นที่อยู่ใกล้ระบบสาธารณสุขปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิต ที่จะทำให้การผลิตมีความปลอดภัยเป็นลำดับที่ 2 และมีกระบวนการจัดการความยั่งยืนในชุมชนและการพึ่งตนเองของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม เป็นลำดับที่ 3

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีกระบวนการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เป็นลำดับที่ 1 มีแนวทางการออกแบบ และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง มีความโปร่ง และอากาศถ่ายเทได้สะดวก เป็นลำดับที่ 2 และมีการวางแผนออกแบบและติดตั้งเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตให้เหมาะสม ในการบำรุงรักษา ทำความสะอาดได้ง่ายและทั่วถึง เป็นลำดับที่ 3

ด้านกระบวนการ พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสม ไม่ปล่อยให้เกิดกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เป็นลำดับที่ 1 มีการบันทึกข้อมูลการซื้อขายและการใช้วัตถุดิบในการผลิต ตลอดจนทำระเบียบการใช้วัตถุดิบในการผลิตแต่ละครั้ง เป็นลำดับที่ 2 และมีการทำความสะอาดเครื่องจักรให้ถูกต้องตามหลักมาตรฐานวิธีการปฏิบัติของกลุ่มการใช้งาน เป็นลำดับที่ 3

ด้านผลผลิต พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า เป็นลำดับที่ 1 มีการทดสอบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของลูกค้า และช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นลำดับที่ 2 และมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาจากศักยภาพของปัจจัยการผลิตที่มีในท้องถิ่น เป็นลำดับที่ 3

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีระบบการตรวจสอบสินค้าได้ตรงตามเวลาและปริมาณสินค้าที่ลูกค้าเป็นลำดับที่ 1 มีการตรวจสอบความพร้อมของพาหนะที่ใช้ในการส่งมอบสินค้าก่อนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า เป็นลำดับที่ 2 และมีการประเมินหรือสอบถามข้อมูลด้านความพึงพอใจในการบริการส่งมอบสินค้าเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระยะยาวกับลูกค้า เป็นลำดับที่ 3

ด้านผลลัพธ์ พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อเกื้อกูลระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์หรือต่อยอดโดยใช้ฐานภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น เป็นลำดับที่ 1 มีการพัฒนาความรู้ให้กับสมาชิกในการจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชน เป็นลำดับที่ 2 และมีการประเมินประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผลิตได้ต่อการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการจัดประชุมระดมความคิดเห็น และมีการบันทึกรับรองรายงานการประชุม เป็นลำดับที่ 3

จากวัตถุประสงค์ ข้อ 2. ประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี สามารถจำแนกได้ดังนี้

5.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) มีดังนี้

ด้านการประเมินบริบท พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) แตกต่างกัน

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน

ด้านการประเมินปัจจัยกระบวนการ พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน

ด้านการประเมินปัจจัยผลผลิต พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน

ด้านการประเมินปัจจัยการส่งมอบสินค้า พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ไม่แตกต่างกัน

ด้านการประเมินผลลัพธ์ พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) แตกต่างกัน

5.1.4 การทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้า

หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้าน ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทไม่แตกต่างกัน

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าไม่แตกต่างกัน

ด้านกระบวนการ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการแตกต่างกัน

ด้านผลผลิต พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิตไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน

ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์แตกต่างกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทไม่แตกต่างกัน

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าแตกต่างกัน

ด้านกระบวนการ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน

ด้านผลผลิต พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิตไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน

ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านอายุ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษา ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทแตกต่างกัน

ผลงานวิจัยนักรศึกษา ระดับปริญญาตรี

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษา ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าไม่แตกต่างกัน

ด้านกระบวนการ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษา ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน

ด้านผลผลิต พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษา ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิตแตกต่างกัน

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษา ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าแตกต่างกัน

ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านระดับการศึกษา ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแปรปรวน ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในด้านทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านบริบทไม่แตกต่างกัน

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านปัจจัยนำเข้าไม่แตกต่างกัน

ด้านกระบวนการ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน

ด้านผลผลิต พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลผลิตไม่แตกต่างกัน

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านการส่งมอบสินค้าไม่แตกต่างกัน

ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่าความแปรปรวนด้านสถานภาพ ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพ ในด้านผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน

5.1.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตกับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทอาหาร สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านกระบวนการ พบว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ

ด้านผลผลิต พบว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า

ด้านผลลัพธ์ พบว่า สินค้าประเภทอาหารส่งผลต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์

ด้านผลผลิต พบว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า

ด้านผลลัพธ์ พบว่า สินค้าประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์

ความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท ไว้

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านกระบวนการ พบว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ

ด้านผลผลิต พบว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า

ด้านผลลัพธ์ พบว่า สินค้าประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์

ความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร สามารถแสดงการวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านบริบท พบว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านบริบท

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านกระบวนการ พบว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านกระบวนการ

ด้านผลผลิต พบว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลผลิต

ด้านการส่งมอบสินค้า พบว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการส่งมอบสินค้า

ด้านผลลัพธ์ พบว่า สินค้าประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านผลลัพธ์

จากวัตถุประสงค์ ข้อ 3. จัดทำแบบแผนการจัดการคุณภาพวิสาหกิจชุมชนภายใต้
ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ซึ่งผลการวิจัยสามารถแสดงทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่สมาชิกกลุ่ม
วิสาหกิจชุมชนต้องการนำมาใช้ในการจัดการคุณภาพ ได้ดังภาพประกอบที่ 2

ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ

ชุมชนต้องการนำมาใช้ในการจัดการคุณภาพ

การดำเนินการ/กิจกรรม

ภาพประกอบที่ 2 แสดงทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต้องการนำมาใช้ในการจัดการคุณภาพ

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จากการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้า OTOP พบว่า ส่วนใหญ่ผลิตสินค้าประเภทอาหาร เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา และมีสถานภาพสมรส

สำหรับการประเมินความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้า OTOP ตามทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันทุกด้าน

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้า OTOP ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) พบว่า เพศชาย และเพศหญิงของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีความแตกต่างกัน แต่มีความต้องการในการจัดการคุณภาพ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านการส่งมอบสินค้า ไม่แตกต่างกัน ขณะเดียวกันก็มีความต้องการในการจัดการคุณภาพ ด้านบริบท และด้านผลลัพธ์ ที่แตกต่างกัน และการทดสอบความแปรปรวนข้อมูลด้านลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้า OTOP ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) พบว่า ค่าความแปรปรวนของทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) ที่มีต่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของการผลิตสินค้า OTOP เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท มีความต้องการในการจัดการคุณภาพในด้านระดับการศึกษา แตกต่างกัน สำหรับด้านปัจจัยนำเข้า มีความต้องการในการจัดการคุณภาพด้านอายุ แตกต่างกัน ด้านกระบวนการ มีความต้องการในการจัดการคุณภาพด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต แตกต่างกัน ด้านผลผลิต และด้านการส่งมอบสินค้า มีความต้องการในการจัดการคุณภาพในด้านระดับการศึกษา แตกต่างกัน ขณะที่ด้านผลลัพธ์ มีความต้องการในการจัดการคุณภาพด้านประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต และระดับการศึกษา แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้า OTOP ตามทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) พบว่า ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิตส่วนใหญ่ คือ ประเภทอาหาร และประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก โดยสมาชิกกลุ่ม

วิสาหกิจชุมชนให้ความสำคัญกับทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO) 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลผลิต และด้านผลลัพธ์ ในขณะที่ด้านบริบท ด้านกระบวนการ และด้านการส่งมอบสินค้า ยังไม่จำเป็นที่จะต้องเร่งจัดการในขณะนี้

สำหรับด้านปัจจัยนำเข้า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้ความสำคัญกับการมีกระบวนการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีแนวทางการออกแบบและก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง มีความโปร่ง และอากาศถ่ายเทได้สะดวก และ มีการวางแผนออกแบบและติดตั้งเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตให้เหมาะสม ในการบำรุงรักษา ทำความสะอาดได้ง่ายและทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐกานต์ แซ่ตัน ศึกษาเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของผู้พักอาศัยต่อการดำเนินงานของโครงการบ้านเอื้ออาทรหัวหิน 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้พักอาศัยมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการของคณะกรรมการชุมชนโครงการบ้านเอื้ออาทรหัวหิน 1 ด้านการออกแบบโครงสร้างอาคาร ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป ด้านความสะอาด และด้านการจัดกิจกรรม และการมีส่วนร่วมของผู้พักอาศัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ในขณะที่เดียวกันสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนก็ให้ความสำคัญกับด้านผลผลิตในการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระศักดิ์ จุลดาลัย ศึกษาเรื่อง การวิจัยการจัดการความรู้เศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง กลุ่มเกษตรกรทำไร่สับปะรด ตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า การนำความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการถนอมอาหารมาประยุกต์ใช้กับการผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสับปะรดเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและจำหน่ายภายในชุมชน รวมทั้งการส่งผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายให้กับชุมชนใกล้เคียงและหน่วยราชการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ปริมาณผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสับปะรดที่เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้งการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำกระดาษจากใบสับปะรดที่เหลือทิ้งจากภาคเกษตรกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยมุ่งเน้นการผลิตที่ยึดหลักความพอประมาณ ตั้งแต่การวางแผนการผลิตที่คำนึงถึงความต้องการของลูกค้า ตลอดจนการผลิตที่เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

และด้านผลลัพธ์ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้ความสำคัญกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อเกื้อกูลระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์หรือต่อยอดโดยใช้ฐานภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีการพัฒนาความรู้ให้กับสมาชิกในการจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของนรินทร์ สังข์รักษา ศึกษาเรื่อง ผลดีของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน กระบวนการเรียนรู้

และการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน : ศึกษากรณีจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนรู้ 3 ส่วน คือ การเรียนรู้จากวงในเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จากกลุ่ม และการเรียนรู้จากองค์กร ส่วนการจัดการความรู้ได้มาจากประสบการณ์ในพื้นที่ การจัดการความสัมพันธ์และการจัดการความรู้ระหว่าง ผู้นำสมาชิกกลุ่ม หน่วยงานรัฐและสถาบันวิชาการ โดยที่กระบวนการจัดการความรู้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาของวิสาหกิจชุมชน การทบทวนความรู้ การจัดปรับ / จัดการให้ การจัดกิจกรรมร่วม ความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข รวมถึงความสุขของผู้ประกอบการและแรงงาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ทฤษฎีเชิงระบบ (CIPODO Evaluation Model) ที่พัฒนามาจากชิปปี้โมเดล (CIPP Model) ของแดเนียล แอล สตฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) เป็นตัวประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านต่างๆ รวม 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านบริบท (Context) 2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) 3. ด้านกระบวนการ (Process) 4. ด้านผลผลิต (Output) 5. ด้านการส่งมอบสินค้า (Delivery) และ 6. ด้านผลลัพธ์ (Outcome) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในการพิจารณาปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพให้สามารถมีการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ดังนี้

ด้านบริบท ควรมีการจัดการเกี่ยวกับแหล่งที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้ได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่นการส่งเสริมการลงทุน การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในแต่ละพื้นที่ การจัดผังเมือง เป็นต้น

ด้านกระบวนการ ควรมีการให้กลุ่มสมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการบริหารงาน อีกทั้งมีโอกาสดำเนินงานเป็นส่วนหนึ่งของวิสาหกิจชุมชน

ด้านการส่งมอบสินค้า ควรมีการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกกระบวนการส่งมอบ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี โดยมีประชากรเฉพาะสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีเท่านั้น ผู้สนใจควรทำการศึกษาจากประชากรในเขตที่แตกต่างด้วย เช่น ศึกษาสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ทำการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และควรทำการเก็บข้อมูลกับสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้ได้ทราบผลการวิจัยที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่อไป

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

รายการอ้างอิง

- ฉัตรชัย พวงขจร. (ม.ป.ป.). พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548. เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน 2555. เข้าถึงได้จาก <http://province.prd.go.th/phrae/visahakitchoomchon.htm>
- ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ. (2546). ความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐในการบริหารจัดการระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ชาติ (Strategic Performance Based Budgeting : SPBB) และกรณีตัวอย่างกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2552). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทพ เนรมิตการพิมพ์.
- เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์. (2545). นวัตกรรมการศึกษาชุดกรณีเพื่อปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและพัฒนาการอ่านการเขียนแห่งประเทศไทย (สทคท) วัฒนาพานิช.
- ณรงค์ นันทวรรณ และเอื้องฟ้า นันทวรรณ. (2536). การบริหารงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- นรินทร์ สังข์รักษา และคณะ. (2552). “ผลดีของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในกระบวนการเรียนรู้และการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน : ศึกษากรณีจังหวัดราชบุรี.” ใน เศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ : จากงานวิจัยขยายผลสู่ชุมชน, 103-115. สุรนันทน์ สวมพงษ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- นัฐกานต์ แซ่ตัน. (2553). “ความพึงพอใจของผู้พักอาศัยต่อการดำเนินงานโครงการบ้านเอื้ออาทรหัวหิน 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.
- บริษัท ซูโอ เซ็นโก (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). (2546). การประเมินโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในเขตภาคกลาง. ม.ป.ท.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดเพชรบุรี. (2553). เข้าถึงเมื่อ 26 กันยายน 2555. เข้าถึงได้จาก http://www.phetchotop.com/report_categories.php
- พรณี ประเสริฐวงษ์ และวีรนาถ มานะกิจ. (2535). การจัดการ และการบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ภาควิชา การบริหารทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- พิสนุ ฟองศรี. (2550). การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- _____. (2549). การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2548). การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์.
- วัน เดชพิชัย. (2535). คู่มือการวิจัยและประเมินโครงการทางการศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์. จังหวัดปัตตานี: โรงพิมพ์มนตรีบริการ.
- วีระศักดิ์ จุลดาลัย และคณะ. (2552). “การวิจัยการจัดการความรู้เศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง กลุ่มเกษตรกรทำไร่ต๊ับประรด ตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม.” ใน เศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ : จากงานวิจัยขยายผลสู่ชุมชน, 38-54. สุนันทาสมพงษ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ. (2541). การศึกษาแนวทางการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาในระดับจังหวัด. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ทนายความทั่วไทย. (2553). พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ.2548. เข้าถึงเมื่อ 9 ตุลาคม 2555. เข้าถึงได้จาก <http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538975850&Ntype=19>
- สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2548). **ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน**. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2544). เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ม.ป.ท.: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สฤมพร ลิ้มไทย. (2548). “เส้นทาง OTOP : Local Link Global Reaches ฟันจะเป็นจริงหรือไม่.” วารสารพัฒนาชุมชน 44, 9 (กันยายน): 18-24.

- สุพักตร์ พิบูลย์ และกานดา นาคะเวช. (2545). การประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการใน
 คณะกรรมการผลิตและบริหาร ชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการประเมิน
 ประมวลสาขาชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการ, พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี:
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุวัฒน์ นิลคำ. (2550). “การศึกษาการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน ร้านจำหน่ายสินค้า ศูนย์บริการ
 ทางหลวงเขาโพธิ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาวิชาพัฒนา
 ชนบทศึกษา สถาบันภาษาและวัฒนธรรมเอพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวิมล ตีรกันันท์. (2548). การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- _____. (2542). การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในวิทยานิพนธ์
 ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2538). “ความรู้ชายแดนด้านการประเมินผลการศึกษา.” วารสารวิจัยวิทยาการวิจัย
 7, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม): 52-56.
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). ฐานคิดจากแผนแม่บทสู่วิสาหกิจชุมชน. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- Bourque, M.L. (1994). “Need assessment.” In **The International Encyclopedia of Education**,
 V.7, 4056–4059. Edited by Torsten Husén and T. Neville Postlethwaite. Oxford:
 Pergamon Press.
- Daniel L. Stufflebeam, and others. (1971). **Educational Evaluation and Decision Making**.
 Itasca, Illinois : Peacock.
- Suarez, T. M. (1990). “Needs Assessment Studies.” In **The International Encyclopedia of
 Educational Evaluation**, 29-31. Edited by H.J. Walberg and G.D. Haertel. New
 York: Pergamon Press.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถาม

เรื่อง : การประเมินความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่าน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ คำตอบของท่านจะนำไปประมวลผลเป็นภาพรวม เพื่อสรุปกำหนดความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าสำหรับตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับและจะนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการประเมินปัจจัยที่ใช้ในการจัดการ

คุณภาพของวิสาหกิจชุมชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอแสดงความนับถือ

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

ชื่อสถานประกอบการ.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งกลุ่มผลิตสินค้า OTOP มาแล้ว..... ปี ได้รับรางวัล.....ดาว ปี พ.ศ.....

ประเภทของสินค้าที่ทำการผลิต

- () ประเภทอาหาร
- () ประเภทเครื่องดื่ม
- () ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย
- () ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก
- () ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร

ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกกลุ่ม คน เงินทุนที่ระดมเริ่มแรก..... บาท

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ () 1. น้อยกว่า 30 ปี () 2. 31 – 40 ปี () 3. 41 – 50 ปี
- () 4. 51 – 60 ปี () 5. 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา **พนักงานวิทยานักศึกษา ระดับปริญญาตรี**

- () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา () 3. อนุปริญญา
- () 4. ปริญญาตรี () 5. ปริญญาโท () 6. ปริญญาเอก

4. สถานภาพ

- () 1. โสด () 2. สมรส () 3. หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านว่า เกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการประเมินการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน มีความเหมาะสมในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

1	หมายถึง	ท่านเห็นว่ามีความต้องการในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ท่านเห็นว่ามีความต้องการในระดับน้อย
3	หมายถึง	ท่านเห็นว่ามีความต้องการในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	ท่านเห็นว่ามีความต้องการในระดับมาก
5	หมายถึง	ท่านเห็นว่ามีความต้องการในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 1 การประเมินบริบท (C: Context)						
ท่านมีความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในบริบทดังต่อไปนี้ระดับใด						
ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
1	ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ใกล้ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดผลผลิต และใกล้ลูกค้าอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องธุรกิจ					
2	แหล่งที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชน ได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การส่งเสริมการลงทุน การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในแต่ละพื้นที่ การจัดผังเมือง เป็นต้น					
3	มีพื้นที่อยู่ใกล้ระบบสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิต ที่จะทำให้การผลิตมีความปลอดภัย					
4	เป็นพื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น					
5	มีกระบวนการจัดการความยั่งยืนในชุมชนและการพึ่งตนเองของชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม					
ด้านที่ 2 ปัจจัยนำเข้า (I: Input)						
ท่านมีความต้องการจำเป็นการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในปัจจัยนำเข้ดังต่อไปนี้ระดับใด						
ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
6	มีแนวทางการออกแบบ และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคงแข็งแรง มีความโปร่ง และอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
7	มีกระบวนการบริหารคุณภาพตามหลัก 5ส. ในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต					

ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
8	มีระบบและแนวทางการระดมเงินทุนตามพระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชน ปี 2548 โดยคำนึงถึงศักยภาพในด้านการดำเนินงานบริหารวิสาหกิจชุมชน และความเสียหายทางการเงิน					
9	มีการวางแผนออกแบบและติดตั้งเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตให้เหมาะสม ในการบำรุงรักษา ทำความสะอาดได้ง่ายและทั่วถึง					
10	มีกระบวนการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรให้มีสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน					
ด้านที่ 3 การประเมินปัจจัยกระบวนการ (P: Process)						
ท่านมีความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในปัจจัยกระบวนการดังต่อไปนี้ระดับใด						
ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
11	มีการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสม ไม่ปล่อยให้เกิดกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค					
12	มีการประเมินผลความสำเร็จในการใช้เงินทุนให้บรรลุเป้าหมายโดยมุ่งใช้ทรัพยากรต่ำที่สุด					
13	มีการทำความสะอาดเครื่องจักรให้ถูกต้องตามหลักมาตรฐานวิธีการปฏิบัติของกลุ่มการใช้งาน					
14	มีการบันทึกข้อมูลการซื้อและการใช้วัตถุดิบในการผลิต ตลอดจนทำระเบียบการใช้วัตถุดิบในการผลิตแต่ละครั้ง					
15	มีการให้กลุ่มสมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการบริหารงาน อีกทั้งมีโอกาสเข้าเป็นหุ้นส่วนของวิสาหกิจชุมชน					
ด้านที่ 4 การประเมินปัจจัยผลผลิต (O: Output)						
ท่านมีความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ปัจจัยผลผลิตดังต่อไปนี้ระดับใด						
ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
16	มีการประเมินคุณภาพการใช้วัตถุดิบต่อปริมาณการผลิต รสชาติ สรรพคุณ ความทนทานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนความพึงพอใจลูกค้า					
17	มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาจากศักยภาพของปัจจัยการผลิตที่มีในท้องถิ่น					
18	มีการทดสอบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของลูกค้า และช่องทางการจัดจำหน่าย					
19	มีการดำเนินงานด้านการตลาดและกลยุทธ์รองรับการขายตัวของผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นใหม่					

ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
20	มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ของชุมชนผู้พัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงธุรกิจ และการขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน					
ด้านที่ 5 การประเมินปัจจัยการส่งมอบสินค้า (D: Delivery)						
ท่านมีความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในปัจจัยส่งมอบดังต่อไปนี้ ระดับใด						
ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
21	มีระบบการตรวจสอบสินค้าได้ตรงตามเวลาและปริมาณสินค้าที่ลูกค้าต้องการ					
22	มีการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกระบบการส่งมอบ					
23	มีการตรวจสอบความพร้อมของพาหนะที่ใช้ในการส่งมอบสินค้าก่อนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า					
24	มีการจัดทำรายงานจำนวนสินค้าที่ส่งมอบได้สำเร็จ หรือรายงานปัญหาและอุปสรรคข้อร้องเรียนหลังจากการส่งมอบสินค้า เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการส่งมอบสินค้า					
25	มีการประเมินหรือสอบถามข้อมูลด้านความพึงพอใจในการบริการส่งมอบสินค้า เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระยะยาวกับลูกค้า					
ด้านที่ 6 การประเมินผลลัพธ์ (O: Outcome)						
ท่านมีความต้องการจำเป็นในการจัดการคุณภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ปัจจัยผลลัพธ์ดังต่อไปนี้ ระดับใด						
ที่	ด้านความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1
26	มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อเกื้อกูลระบบนิเวศในท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์หรือต่อยอดโดยใช้ฐานภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่น					
27	มีการลดการพึ่งพิงด้านเงินทุนกับหน่วยงานภายนอก และสถานบันทางการเงินต่างๆ ตลอดจนสามารถสร้างแผนการปฏิบัติงานที่เป็นรูปธรรมในปีถัดไป					
28	มีแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้ในการเพิ่มผลผลิตและขีดความสามารถในการลดต้นทุนการผลิตของสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน					
29	มีการพัฒนาความรู้ให้กับสมาชิกในการจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชน					
30	มีการประเมินประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผลิตได้ต่อการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการจัดประชุมระดมความคิดเห็น และมีการบันทึกรับรองรายงานการประชุม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่าของท่านในการกรอกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในครั้งนี้ค่ะ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาวกฤติดา พองจันทร์
 ที่อยู่ 26/2 - 3 หมู่ 1 ตำบลกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
 พ.ศ. 2555 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาววิรัสุดา ส้อมเวียง

ที่อยู่ 5 ชุมชนย่อยที่ 4 ตำบลสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว 27000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

พ.ศ. 2555 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิทยานักศึกษา ระดับปริญญาตรี